

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 – DUBEN – CENA 15 Kč

DIVADLO ANEB KABARET

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY A SPORTOVNÍ CAMPY POŠKOLÁK 2022

Cena 2 200,- Kč / běh

více na: www.cvc-poskolak.cz/primestske-tabory/

I. běh 18.7. – 22.7. 2022

- a) EXPEDICE DŽUNGLE 6 – 15 LET
- b) PRÁZDNINOVÁ ŠKOLKA sportovní / kreativní 3 – 6 let

II. běh 25.7. – 29.7. 2022

- a) SURVIVOR HLUBOKÁ 6 – 15 let
- b) PRÁZDNINOVÁ ŠKOLKA sportovní / kreativní 3 – 6 let

III. běh 1. 8. – 5. 8. 2022

- a) KOCOURKOV 6 – 15 let
- b) PRÁZDNINOVÁ ŠKOLKA sportovní / kreativní 3 – 6 let
- c) VOLEJBAL CAMP 7 – 15 let

IV. běh 8. 8. – 12. 8. 2022

- a) PARKOUR CAMP 6 – 15 let
- b) PRÁZDNINOVÁ ŠKOLKA sportovní / kreativní 3 – 6 let
- c) ADAPTAČNÍ TYDEN pro nastávající prvňáčky

23. 8. – 26. 8. 2022 Volejbalové soustředění Kájov – pouze pro vybrané členy Volejbalového klubu Poškolák

jazz-com
vzdělávací
a jazykové
centrum

VE STOPÁCH SLAVNÝCH DETEKTIVŮ IN THE FOOTSTEPS OF FAMOUS DETECTIVES

ANGLICKÝ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

11. – 15. 7. 2022

ZŠ HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Čekají nás

- dobrodružné výlety do okolí Hluboké
- hry v angličtině
- příprava překvapení pro rodiče na závěr tábora

Program zajištěn
za každého počasí
uvnitř i venku.

jazz-com
vzdělávací
a jazykové
centrum

PŘIHLÁSTE SE NA 607 724 625
NEBO NA WWW.JAZZ-COM.CZ

jazz-com
S.R.O.
vzdělávací
a jazykové
centrum

konference

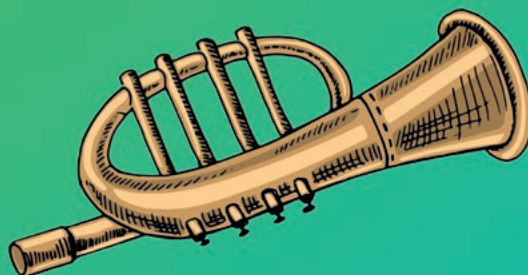
Management, znalosti a praxe

Hluboká nad Vltavou
20. května 2022

konference.jazz-com.cz

VELKÝ DECHOVÝ ORCHESTR ČESKÉ BUDĚJOVICE

Dirigent: Vít Zuzák

Středa 6. Dubna 2022 od 18:00
Sál KC Panorama

Program vhodný pro rodiče a děti.
Vstupné dobrovolné.

Sinfonie
ZUS

4 Slovo starosty

6 Střední škola pomáhá

7 Jarní probuzení
Karlova hrádka

8 Divadlo zpívá

9 Vzpomínka na
originálního muže

10 Jak si postavit loď

12 Rozhovor
s Veronikou, Ukrajinkou
z Podkarpatí

18 Historie se opakuje

22 Kultura a sport

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 4 – duben 2022 Ročník 53.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.**Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den.**Redaktorka:** Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.**E-mail:** alenoviny@volny.cz.**Redakční kruh:** Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač**Grafické zpracování:** Adam Růžička**Foto:** Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Věci nevidíme, jaké jsou, ale takové, jaké je vidíme my.

Talmud

Už je to měsíc, co nám Osud poslal ukrajinskou maminku a její dcerku do podkroví našeho domu v Budějovicích. Abych vzápětí zjistila, že poskytnout jim azyl není obět, ale obohacení. Místo jedné dcery a vnučky mám teď dvě. Není v tom žádný patos, prostě to tak je.

Ani můj muž, ani syn nijak neprotestovali. Dáváme. A dostáváme víc, než jsme měli.

Maminka začala po pár dnech pracovat (bere si ve fabrice noční, aby přes den byla s dítětem). Malá po týdnu začala chodit do české školy. Česká třída = děti ochotné pomáhat a sympatická mladá paní učitelka. Spojila lavice a naši holčičku obklopila dvěma novými českými kamarádkami. Pokroky jsou rychlé, malá už docela dost rozumí. Následovala zázračná dětská událost – a obrovská radost! Ve vedlejší třídě se objevila spolužačka ze stejné třídy na Ukrajině! Vedení školy to rychle pochopilo a vzápětí ji převedlo do třídy k naší holčičce. Obě ukrajinské žáčky se nadále učí na dálku s ukrajinskou školou – ve třídě, kde jich bylo 26, zůstalo 11 dětí.

Naše holčička mi namalovala přání k MDŽ. Tužkou doplňuje ukrajinská slovíčka do obrázkového slovníku co nám zbyl doma po našich dětích. Umí psát latinkou, od loňského září se učila anglicky. Je velmi bystrá. Hrajeme pexeso (česká a ukrajinská slovíčka), předala jsem portrét jejich prezidenta z titulní stránky časopisu, a také informace o Česku v ukrajinštině (mezi osobnostmi byl představen i Jára Cimrman).

To nejsou maličkosti, dělají radost. Propojujeme

naše životy. Věřte, že první týden stačí, aby se vzájemně „cizí“ lidé dobře poznali a navázali vztah. Ukrajinci mají podobný smysl pro humor jako my, stejně tak jako my se poznáváme v mnoha jejich slovech – je to řeč ve které občas zaslechnete zapomenuté slovíčko našich prababiček a pradědečků. Ukrajinská maminka nazývá rodiče výrazy tatiček, mamička a vyká jim. V kontrastu k našim častým českým nezpůsobům je jejich uctivost k rodičům, cizím lidem, děkování, zdravení... Zřejmě i proto moji nabídku tykání zcela odmítli, takže já tykám, ale pro ně jsem „tota“ Alena.

Ukrajinská maminka nedá jinak a střídá se v mytí schodů v našem domě se mnou. Usilovně zkouší péct chleba, takový, jaký mají na Ukrajině. Vždycky nám kousek, ještě teplý, přinese.

Lidskost, soucit, vzájemná sounáležitost, ochota pomáhat... to vše by mělo být lidem přirozené. I u nás v Česku tomu tak je. Všichni ti, kteří jakkoli pomohli a pomáhají, se přesvědčili a přesvědčují, že Ukrajinci nečekají s nataženou rukou. Jsou prostě milí, skromní, stateční, vlastenečtí. Jejich vděčnost je velká, přesto, že jejich strach a obavy o vlast, rodinu, příbuzné, domov, zvířata, která doma zanechali, musí být velice trýznivé. Hledají práci, jsou ochotni vzít téměř jakoukoli a snaží se vydělat peníze na svůj pobyt u nás a na zaplacení vlastních potřeb.

Válka na Ukrajině prověřuje nejen Ukrajince, ale celou Evropu. Celý svět.

Kdyby v tom nebyli mrtví a zranění, a to na obou stranách té absurdní války, dalo by se říct, že bychom Putinovi měli poděkovat. Dokázal v nás vzbudit pocity sounáležitosti, laskavosti, touhy pomáhat. Dělá z nás lepší lidi, diktátor jeden nešťastnej.

PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY 2022 – 2023

Přijímání dětí pro nový školní rok 2022 – 2023 bude probíhat postupně na 4 pracovištích v době od 8.00 hod. do 15.30 hod., vždy jeden den v měsíci květnu 2022.

MŠ Ruská 527 úterý 3. 5. 2022
MŠ Masarykova 56 středa 4. 5. 2022

MŠ Masarykova 62 čtvrtek 5. 5. 2022
MŠ U Parku 1610 pátek 6. 5. 2022

Bližší informace k přijímání dětí do MŠ budou zveřejněny na webových stránkách MŠ Hluboká nad Vltavou (<http://www.ms.hluboka.cz/>) v průběhu měsíce dubna 2022.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

**Městský úřad blahopřeje občanům, kteří
v měsíci dubnu oslaví významná výročí.**

Zlatou svatbu v dubnu oslaví

Jaroslav Kolář a Marie Kolářová z Bavorovic.

Srdečně gratulujeme a do dalších společných let přejeme
hodně zdraví, lásky a radosti.

Václav Marek	91	Munice
Jiří Švihla	90	Hluboká
František Starý	85	Hluboká
Zdeňka Klimešová	80	Hluboká
Miluška Blažková	80	Hluboká
Jaroslava Zevlová	75	Hluboká
Jaroslav Šmidmayer	75	Hluboká
Jindřich Růžek	75	Hluboká
Jan Novotný	75	Hluboká

Jaroslav Krejčík	75	Hluboká
Anna Korešová	75	Hluboká
Vojtěch Hubený	75	Hluboká
František Cipro	75	Hluboká

Narodili se:

Viktorie Poncová	Hluboká
Marián David	Hluboká
Zina Hricová	Hluboká
Anna Friš	Hluboká
Vojtěch Beran	Hluboká
Jáchym Procházka	Munice
Štěpán Stráský	Hluboká

Opustili nás

Jiřina Hájková	Hluboká
Jiří Jirmus	Hluboká

SLOVO STAROSTY

Ruskou agresí a válku proti Ukrajině ve stylu druhé světové války si dovedl představit jen málokdo. Vzpomínám si na slavnou větu Václava Havla v americkém Kongresu, kdy na otázku, jak potřebujeme pomoci, odpověděl: Chcete-li nám pomoci, pomozte Rusku.

Bohužel, pomoci Rusku se během třiceti let nepodařilo. Krátké období Jelcinovy svobody a pokus o demokracii se zvrhly v rozkradení státu a oligarchii a Rusové opět rádi přijali pevnou ruku autoritativního vládce.

To, že se válka na Ukrajině evidentně nevyvíjí podle představ Kremlu, přičítám také tomu, že se z Putina stal natolik izolovaný samovládce, že mu jeho nejbližší spolupracovníci, ať již z tajných služeb či generality, podávali pouze takové informace, které chtěl slyšet. Ostatně, Hitler či Stalin se do této pozice v posledních fázích svých vlád a životů také dostali. Ale hlavně, Ukrajinci a celá země se nepodvolili. Denně vidíme obdivuhodný odpor lidí

proti agresorovi. Jsou to téměř antické výjevy, kdy muži odvezou své ženy a děti do bezpečí, na hranici se rozloučí a vrací se bojovat. Tento vzorec chování je také nejsilnějším vzkazem nám všem, kteří válku pozorujeme skrze televizní obrazovky.

Budeme muset změnit svůj pohled na Ukrajince, které jsme mnohdy vnímali pouze jako pracovitě námezdní dělníky. Jsou to opravdoví hrdinové. A po dobu války se musíme postarat o jejich ženy a děti. A po válce pomoci spraviti jejich vybombardovaná města a obce.

Nevíme, jak válka dopadne. Ale na nějaké hranici vznikne nová železná opona a na minimálně jednu až dvě generace se musíme připravit na novou studenou válku. Bohužel.

Tomáš Jirsa

Z JEDNÁNÍ RADY

- Rada města bere na vědomí zpoždění dodávky vozidla pro městskou policii z důvodu výpadku daného typu a značky vozidel. Rada města současně souhlasí s neuplatněním sankcí vyplývajících z kupní smlouvy pro dodavatel vozidla a současně souhlasí s bezúplatnou výpůjčkou vozidla shodné kategorie až do data dodání původně objednaného vozidla.

- Rada města souhlasí s umístěním atrakcí na pouti v Hluboké nad Vltavou v obvyklém rozsahu a za obvyklých podmínek, s tím, že nebude poškozen nový asfaltový povrch. Za užívání veřejného prostranství bude uhrazen městu místní poplatek dle platné vyhlášky.

- Rada města bere na vědomí nepřidělení dotace ze 7. výzvy dotačního titulu Rozvoj a obnova materiálně technické základny sociálních služeb na vybudování nástavby na budovu domova důchodců Hluboké nad Vltavou.

- Rada města souhlasí s podáním návrhu na zařazení akce „Konzervace a zajištění zříceniny Karlův Hrádek“ do Havarijního programu Ministerstva kultury v roce 2022.

- V souvislosti s přípravou realizace autobusové zastávky u Bavorovic bude nutno vybudovat křižovatku silnic II/105 a III/10585. S Jihočeským krajem je vyjednáán společný postup při zadání veřejné zakázky, realizaci a finančním vyrovnání. K tomu předložil Jihočeský kraj návrh Smlouvy o společnosti (sdružení zadavatelů).

- V rámci Oranžového roku 2022 bude podána žádost o reklamní plnění ČEZ ve výši 295 tis. Kč. K odsouhlasení bylo dále předloženo rozdělení prostředků reklamního plnění na jednotlivé OV a akce města. Na akce osadních výborů je navrženo použít 145 tis. Kč, na akce města 150 tis. Kč, tak jako v minulých letech. Rozdělení prostředků na akce OV bylo projednáno s předsedou komise pro obce Ing. Stropnickým.

- Rada města souhlasí s podáním žádostí o dotaci do dotačního programu Jihočeského kraje Neinvestiční dotace pro jednotky SDH obcí Jihočeského kraje: na pořízení 2 ks analogových stanic do vozidla Scania a pěnídla do vozidla Scania pro jednotku SDH Hluboká a dále souhlasí se zajištěním vlastního podílu na spolufinancování akce ve výši 27 tis. Kč. Dále na pořízení echolokátoru do hasičské lodi pro jednotku SDH Purkarec a dále souhlasí se zajištěním vlastního podílu na spolufinancování akce ve výši 12 tis. Kč.

- Rada města souhlasí s výběrem účastníka Vodní zdroje Ekomonitor, s. r. o. jako zhotovitele akce „Sanace neřízených skládek nebezpečných odpadů na významné lokalitě Řídká Blana“.

- Město Hluboká vypsalo výběrové řízení na zakázku „Práce v lese v roce 2022 pro město Hluboká nad Vltavou“. Ve lhůtě byly podány 3 nabídky a hodnotící komise doporučuje vybrat nabídku s nejnižší nabídkovou cenou.

ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- Rozpočet města na rok 2022 v členění příjmy a výdaje, dále další rozpočty Bazén, Městská policie, Správa a Knihovna byl schválen. Rozpočty příspěvkových organizací MŠ, ZŠ, PMH, DD schválila ve své kompetenci rada města 31. 1. 2022.

- Zastupitelstvo odsouhlasilo finanční dar – Arpida z. ú. + campus životních příležitostí

- Zastupitelstvo souhlasí s uzavřením smlouvy o dílo se společností Vodní zdroje Ekomonitor, s. r. o. na realizaci akce „Sanace neřízených skládek nebezpečných odpadů na významné lokalitě Řídká Blana“.

- Rada města souhlasí s realizací akce „Hluboká/Vlt. – čistírna odpadních vod – město“ a s přijetím dotace programu Ministerstva zemědělství na tuto akci.

- Zastupitel města Ing. Aleš Raus předkládá návrh na výsadbu stromů na pozemcích města a na pozemcích Povodí, se kterým sousedí pozemky města

a žádá město o souhlas jako vlastníka a jako souseda. Díky iniciativě občana města pana Petra Kofroně lze z dotací Ministerstva životního prostředí vysázet stromy u řeky v Bavorovicích. Další stromy budou ve spolupráci s Davidem Štátným ve sportovně relaxačním areálu a na Hůrce na městských pozemcích. Stromy budou vysazeny podle návrhu krajinné architektky a každý strom bude mít hydrovak. Udržitelnost projektu je 10 let. Město se na akci nebude nijak finančně podílet.

- Zastupitelstvo města souhlasí s uzavřením Smlouvy o spolupráci mezi městem Hluboká/Vlt. a městem Zliv pro účely podání žádosti o příspěvek z SFDI na akci „Stezka Munice – Zliv“, ve které bude investorem a žadatelem.

- Zastupitel Ing. Aleš Raus upozornil na přetrvávající problém s bezdomovci, zdržujícími se v opuštěné vile ve Dvořákově ulici v Zámostí. Pan místostarosta přislíbil, že pověří městskou policii, aby se na tento objekt zaměřila. Pan starosta přislíbil znovu apelovat na vlastníka objektu, aby si jej zajistil, případně aby uvedl, jaké s ním má další záměry.

RADNICE POMÁHÁ

V souvislosti s eskalací válečného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou se na město obrátilo větší množství občanů s nabídkou peněžité pomoci obětem války. Byla tedy vypsána veřejná fin. sbírka města Hluboká a prostředky shromážděné na tomto účtu budou použity pouze na zajištění pomoci obětem válečného konfliktu na Ukrajině, především pak na pomoc občanům partnerského města Koločava.

Partnerského města Koločava. Většinou se jedná o matky s dětmi. Nyní jsou ubytováni v hotelu Záviš z Falkenštejna a v hotelu Podhrad. Ve středu se část z nich přestěhuje do bytů nabídnutých hlubockými občany. Poptávka po možnostech ubytování stále trvá. V případě, že můžete nabídnout volnou ubytovací kapacitu, prosím kontaktujte nás na vlasakova@hluboka.cz nebo jozova@hluboka.cz. Děkujeme za všechny nabídky ubytování.

V současné době není plánována žádná sbírka materiálního vybavení. Pokud vznikne v budoucnu potřeba, dáme vědět.

Město Hluboká nad Vltavou připravuje možnost darování finanční podpory. Je domluveno, že děti ve školním věku budou chodit do školy

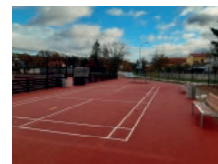
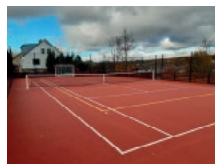
(mají vlastní paní učitelku) a děti v předškolním věku mohou využívat prostor mateřského centra v sokolovně.

Děkujeme všem za ochotu pomáhat.

Město Hluboká nad Vltavou Vás zve na oficiální prezentaci projektu

REVITALIZACE VÍCEÚČELOVÉHO HRŠTĚ V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU - ZÁMOSTÍ

Oficiální prezentace se bude konat v pátek 22.4.2022 v 11 hodin.

Sraz účastníků je na hřišti, na křižovatce ulic Poněšická a Dobřežovická v Hluboké nad Vltavou.

Za město Hluboká nad Vltavou Ing. Tomáš Jirsa - starosta města

Realizaci projektu podpořilo Ministerstvo pro místní rozvoj.

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

ZIMNÍ OKÉNKO Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Milí čtenáři, pojďme se společně poohlédnout za tím, co nám přinesla letošní zima.

Sněhová nadílka sice nebyla moc bohatá, ale i přesto si děti sněhových radovánek užily. Postavily krásné sněhuláky, vytáhly boby i lopaty a pořádnou koulovačku také stihly.

Než jsme se nadáli, byl tu adventní čas. Pro děti snad nejkrásnější období v roce. Období naplněné těšením se, radostí a smíchem, ale především spoustou příprav na samotné Vánoce. Ve všech třídách se rozezněly vánoční koledy, které jsme společně zazpívali na náměstí při rozsvícení vánočního stromu. Děti vyráběly dárečky, přáníčka, pekly perníčky, linecké cukroví, ozdobily si vánoční stromčky. Třída Myšek, společně s rodiči, vyráběla dárečky z keramické hlíny. Naopak MŠ Masarykova 62 si s rodiči uspořádala vánoční zahradní slavnost za svitu svíček a vůně dětského punče. V Zámostí obě třídy vyráběly krásné dřevěné andělíčky.

Do všech školek zavítal Mikuláš s čertem a ani Ježíšek na nás nezapomněl. Po vánočních prázdninách, když se děti vrátily, čekalo na ně velké překvapení v podobě nových hraček.

V lednu si děti povídaly o zimě, zimních sportech i zvířátkách... Děti z předškolních tříd – Motýlci, Dráčci, Veverky – zahájily kurz bruslení. Všichni byly moc šikovni. Po jeho ukončení jsme měli plné třídy nových nadějných „krasobruslařů a hokejistů“.

Únor se nesl ve znamení pohádek. Navštívilo nás divadlo Fugo na cestách a divadlo Z bedny. Masopustní období jsme zakončili na každé

třídě maškarním karnevalem naplněným soutěžemi, tancem a bohatou tombolou. Byla to ohromná legrace.

V tuto chvíli se už všichni těšíme na jaro!

kolektiv MŠ Hluboká nad Vltavou

Uklidme Česko

Uklidme Naší Hlubokou

9. dubna 2022

Sejdeme se ve 13 hodin na parkovišti u Rybářství Hluboká nad Vltavou

nezapomeňte na pracovní rukavice

Kontakt:
Kofroň 775 987 238
A. Raus 731 629 825

www.UklidmeCesko.cz

Partneři akce

KB Nadace Jistota, ŠKODA, PENNY, EKO KOM, Coca-Cola

V RÁMCI PROJEKTU CZ-SK SOUTH LIFE SE PROŘEZÁVALY STROMY V PARKU NA HLUBOKÉ

Hluboká nad Vltavou 22. 3. 2022: Spojit příjemné s užitečným se rozhodli ochránci přírody z projektu Jihočeského kraje CZ-SK SOUTH LIFE a vedení Střední odborné školy elektrotechnické, Centrum odborné přípravy, Hluboká nad Vltavou. Nedaleko této střední školy během letošní zimy zaměstnanci projektu, a to konkrétně Krajského školního hospodářství, České Budějovice, ošetřovali koruny stromů, které vytipovali odborníci jako místo s potencionálním či prokázaným výskytem páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*) na jehož záchranu se projekt zaměřuje. Nyní projekt studentům představili v rámci přednášky přímo ve škole. „K dosažení optimálního stavu populace páchníka je na jednotlivých projektových lokalitách na základě monitoringu a vytipování vhodných stromů proveden detailní návrh managementu a následně jsou realizována nezbytná opatření arboristické povahy, sestávající prioritně z ošetření a zlepšení zdravotního stavu vybraných stromů a jejich okolí,“ uvádí Eva Ježková, vedoucí projektu CZ-SK SOUTH LIFE. Nedaleko Hluboké nad Vltavou jsou tři evropsky významné lokality s výskytem páchníka zařazené do projektu: Evropsky významná lokalita (EVL) Hlubocké hráze, EVL Hlubocké obory a EVL Vrbenské rybníky. „Byl proveden bezpečnostně – zdravotní ořez vybraných očíslovaných listnatých dřevin s prioritním cílem zlepšení zdravotního stavu stromů, stability korun a zvýšení bezpečnosti v jejich okolí. Plánujeme také výsadbu vhodných druhů dřevin, a to především druhů dub letní a lípa srdčitá, ale doplnkově i ostatní listnaté dřeviny,“ uvedla Ježková.

Právě ona s kolegy přednášela ve středu studentům z hlubocké střední školy o projektu, a především jim vysvětlovala, jaké práce se v okolí jejich školy provádějí. „Studenti si možná nyní lépe uvědomí, v jak entomologicky zajímavém území studují,“ doplnila Ježková s tím, že přednáška také přispěla k plnění cílů projektu, kterým je zvyšování povědomí veřejnosti o významu cílových druhů a jejich stanovišť. Pracovníci Krajského školního hospodářství zde správně zvoleným postupem managementových opatření zajistí prodloužení životnosti a vývoje stromů. „Často se jedná o starší stromy, u kterých může hrozit rozpad koruny. Vhodnými arboristickými metodami se umožní žádoucí vývoj vytipovaných stromů, především jejich stabilizace a regenerace, a současně s tím zajistíme vhodné podmínky nejen pro výskyt páchníka, ale i celé řady dalších chráněných živočichů,“ uvádí Ladislav Lešák z Krajského školního hospodářství, České Budějovice.

Jihočeský kraj rozvíjí program záchrany populace páchníka hnědého v rámci tohoto projektu od roku 2017. Jde o celoevropsky chráněného, ohroženého a vzácného brouka, který je specificky vázán na dutiny starých stromů a mrtvé dřevo. V ČR se vyskytuje lokálně, nejvíce nálezů je známo právě z jižních Čech a jižní Moravy. Projekt se věnuje ochraně páchníka hnědého v sedmi evropsky významných lokalitách v rámci jižních Čech.

„Studenti se nás na účel prořezávek nedaleko školy ptali. Také my jsme v našem parku naplánovali prořezávky, které s tímto projektem souvisejí. Studenti tudy chodí a zajímají se. Během přednášky se také dozvěděli zajímavé informace o okolních parcích a lesích, které mohou vyprávět jako zajímavost svým kamarádům a kamarádkám,“ uvedl ředitel školy Pavel Zasadil.

CZ-SK SOUTH-LIFE je momentálně jedním z našich největších projektů týkajících se ochrany přírody v České republice. Vedle páchníka se projekt zabývá ochranou kriticky ohrožené rostliny hořečku mnohotvarého českého a dalšího rovněž kriticky ohroženého brouka střevlíka Menétrisova.

Na projektu se kromě Jihočeského kraje a Krajského školního hospodářství, České Budějovice podílejí organizace Český svaz ochránců přírody Onyx.

Další informace najdete na webových stránkách projektu www.south-life.cz.

Páchník hnědý (*Osmoderma eremita*): Brouk dosahuje délky kolem 30 mm. Samice kladou kolem 30 vajíček do dutin starších listnatých stromů (duby, buky, lípy, jilmy a další). Vylíhlé larvy zde prodělávají 3–4letý vývojový cyklus a před zakuklením měří až 10 cm. Dospělý brouk posedává ve slunečných dnech na kmenech stromů a vydává charakteristický zápach (staré kůže), který mu dal české rodové jméno. Jedná se o saproxylofágní druh, což znamená, že se živí odumřelou dřevní hmotou. Vykazuje především soumráchnou či večerní aktivitu. Létat dokáže jen na krátké vzdálenosti. Hlavní hrozbou pro tohoto brouka je nedostatek vhodných biotopů. Populace jsou značně fragmentovány a vytvářejí mikropopulace, které mohou být náchylné k vymírání.

Přehled jihočeských lokalit (25): Evropsky významné lokality – Blatná, Borkovická blata, Čistá hora, Háje, Hlubocké hráze, Hlubocké obory, Horní Malše, Hroby, Jaroškov, Kozlovská stráž, Lužnice a Nežárka, Nerestský lom, Opolenec, Pastvina u Přestovic, Pláničský rybník – Bobovec, Pohoří na Šumavě, Rašeliniště Kapličky, Sokolí hnízdo a bažantnice, Svatý Kříž, Šumava, Tejmlov – Nad Zavírkou, Úbislav, Vlašimská Blanice, Vrbenské rybníky, Zlatý potok v Pošumaví.

Přehled slovenských lokalit (30): Územia európskeho významu – Abov, Alúvium starej Nitry, Biele hory, Burdov, Čenkov, Čičovské luhy, Čiližské močiare, Devínska kobyľa, Drieňová hora, Dunaj, Dunajské trstiny, Gavurky, Chotínske piesky, Panské lúky, Jurský Chlm, Kamenínske slaniská, Karáb, Klúčovské rameno, Modrý vrch, Mostové, Nesvadské piesky, Palárikovské lúky, Pavelské slanisko, Ploská hora, Seleštianska stráž, Starý vrch, Štokeravská vápenka, Šurianske slaniská, Veľkolélsky ostrov, Zobor.

Pavel Pechoušek

JARNÍ BRIGÁDA NA KARLOVĚ HRÁDKU

V sobotu 19. března proběhla na Karlově Hrádku jarní brigáda. Uklízelo se předhradí i nádvoří, čistil se val od náletů, zpracovávalo dřevo a po práci se upekly špekáčky. Společně se Sborem dobrovolných hasičů Purkarec jsme připravili tuto jedinečnou památku na Karla IV. na letní sezonu a do stavu, který si zaslouží. Všem zúčastněným dobrovolníkům děkujeme!

Za spolek Karlův Hrádek z. s. děkuje Jindřich Soukal

ZAHÁJENÍ SEZÓNY NA KARLOVĚ HRÁDKU

Spolek Karlův Hrádek Vás srdečně zve na akci Zahájení sezóny na Karlově hrádku v sobotu 30. dubna 2022. Čeká Vás opět bohatý program v jedinečném prostředí karlovské památky, tentokrát věnovaný voroplavbě a životu u řeky. Program pro veřejnost je připraven od 10 hodin do 16 hodin. Svou činnost Vám představí Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství NZM Ohrada, Spolek Vltavan, Cech Sv. Huberta z Novohradsko a Hluboká v pohybu. Na jednotlivých stanovištích si mohou děti i dospělí rozšířit zábavnou a naučnou formou své znalosti z oborů voroplavby, lesnictví, myslivosti, ochrany přírody, přežití a pohybu v přírodě. Od 11 hodin bude hrát živá muzika, po celý den občerstvení, opékání špekáčků a dobré hlubocké pivo. Otevřeno bude Muzeum voroplavby v Purkarcu a k dispozici bude přívoz z Purkarce na Hrádek.

Těšíme se na vás, ať už dorazíte pěšky, na kole nebo po vodě!

Jindřich Soukal předseda spolku Karlův Hrádek z. s.

www.karluvhradek.cz

Spolek Karlův Hrádek vás srdečně zve na akci

Zahájení sezóny na Karlově Hrádku

v sobotu 30. 4. 2022 od 10 do 16 hodin

Bohatý program na téma voroplavby a života u řeky.

Zábavná a naučná stanoviště:

- Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství NZM Ohrada
- Spolek Vltavan
- Cech sv. Huberta
- Hluboká v pohybu

Od 11 hodin živá muzika, po celý den otevřeno Muzeum voroplavby v Purkarcu, z Purkarce možnost přepravy přívozem.

Těšíme se na vás, ať už dorazíte pěšky, na kole nebo po vodě!

www.karluvhradek.cz

DIVADLO ANEB KABARET

„Humor je boj s lidskou blbostí. V tomto boji nemůžeme nikdy vyhrát. Ale nikdy v něm nesmíme ustát“.

Řekl moudrý pan Werich. A přesně o tom je skvěle nastudované kabaretní představení s veselými, drsnými i mírně cynickými písničkami a vtipnými scénkami začátku minulého století.

Režijní vedení a geniální nápad návratu divadelního umění na Hlubokou pomohla přinést našim Kříž-žákům Gabriela Dušková a Zdeněk Dušek. Představitelé Divadelní společnosti Vltavan jsou z Týna nad Vltavou. Tamější divadelní soubor působí na jednom z pěti otáčivých hledišť na světě – a na tom jediném amatérském. Týnskou točnu postavili ochotníci svépomocí v roce 1983.

Divadelní prkna kulturního zařízení Panorama tak nadále zůstávají divadelní múzou nedotknutá, nicméně prostředí restaurace v hotelu Závěš

se pro kabaretní příležitost hodí víc než dobře. Vzájemný kontakt herců s publikem je příjemný, uvolněný. Při představení můžete zpěvačkám i zpěvákům koukat přímo do očí i do výstřihu. K tomu dostanete něco na zub a můžete i lehce přituknout sklenkou. K vínu je možné přikousnout vynikající zelňáky a tyčky ze srninské prodejny na Hluboké (skvělý sponzorský počín). Tím vším se kulturní prožitek násobí.

Hlubočtí a tynští ochotníci v sobě našli zalíbení už dřív a společně a rádi spolu táhnou divadelní káru.

Tentokrát jim můžeme být opravdu vděční. Lepší uvolnění po dlouhých měsících covidové karantény a rozptýlení v dnešní obavami poznamenané době si nemůžeme přát...

Díky za skvělý zážitek!

VELEVÁŽENÉ PUBLIKUM, STAROPRAŽSKÝ KABARET V HOTELU ZÁVĚŠ Z FALKENŠTEJNA MŮŽETE SHLÉDNOUT 14. A 28. DUBNA, VŽDY OD 19 HODIN. Vstupenky je možné zakoupit v místě konání na recepci hotelu.

TĚŠÍ SE NA VÁS PEPIČKY, STÁŽIČKY, MAŘKY, POLDOVÉ I FRANTÍCI A VĚRTE, BUDE VÁM S NIMI MOC DOBRĚ.

Můžete si společně zanotovat, a ještě si objednat něco dobrého na zub.

PŘIJĎTE SE NECHAT VTÁHNOUT DO ATMOSFÉRY PRAHY PRVNÍ TŘETINY 20. STOLETÍ DO STAROČESKÉHO KABARETU.

VELKÝ MUŽ S KLOBOUKEM

v rozevlátém kabátě, ruce drží dvě francouzské hole. Výrazný obličej s knírkem pod nosem, rázné vykročení. Takhle jsme, pamětníci vídali po hlubocké ulici jdoucího PhDr. et ThBc, pana Jiřího Marsu. Jeho zjev mne zajímal, míjeli jsme se s pozdravem, až do společného posezení v restauraci Lok Ham. U stejného stolu jsem se zájmem naslouchal jeho historickému povídání. I při dalších setkáních jsme našli „společnou řeč“, připili si na tykání.

S Jirkou bylo vždy příjemné posezení. Dozvěděl jsem se něco z jeho života – rodák z Kroměříže, po získání doktoru filozofie pracoval v pražském Národním Muzeu, přesídlil do Rakouska k dalšímu studiu. Potom odjel do Říma, kde vystudoval teologickou fakultu.

Při mé pozdější návštěvě mi s hrstí ukazoval křížek, dotýkaný papežem, u kterého se zúčastnil společné audience. Právě v Římě, jako student, utrpěl při sportu úraz nohy, mající následkem neúspěšné operace, jeho částečnou invaliditu.

Další Jiříkův život byl rozdělen do činností, které svým vzděláním dobře zvládal. Svěřil se mi, že pro svoji pečlivost a nápaditost řešení úkolů, byl nucen měnit pracoviště. Žil v Českých Budějovicích kde se oženil,

pracoval ve Státním oblastním archivu v Třeboni. Později ho upoutala naše Hluboká. Pracoval zde ve správě zámku /také jazykové překlady italským návštěvníkům/, později působil v grafických sbírkách Alšovy jihočeské galerie.

Také jeho otec MUDr. Jiří Marsa, primář infekčního oddělení Krajské nemocnice v Českých Budějovicích, rád zajížděl do Hluboké se svými zdravotně – populárními přednáškami. Hluboká mého přítele Jiřího hodně zajímala. Nebylo divu, že se dohodl s Místním Městským úřadem projektu sepsání Paměti města Hluboká nad Vltavou v období let 1922 – 1989. Autor PhDr. Jiří Marsa do úvodu spisu vepsal dedikaci: „Věnováno manželce a všem Hlubočákům.“

Marsa pracoval na Pamětech až do roku 2007, kdy musel z důvodu operace očí, zápisy přerušit. Ale neodpustil si závěrečná vřelá slova:

„Přeji mým následníkům v sepisování dějin města Hluboké, které mám tak rád, /podtrženo Marsou/, hodně zdaru. Všem jeho obyvatelům přeji hodně zdraví a spokojenosti do budoucnosti. Historia est magistra vitae. Zapsal PhDr. Jiří Marsa, České Budějovice, popeleční středa AD 2007.“

Abychom trochu odlehčili životopisné údaje, lze říci, že řada hlubockých občanů děkovala doktoru Marsovi za rodokmeny, které jim vypsál z treboňského archivu.

Oceňoval jsem Jirkův humor. Při posezení v restauraci Na Růžku /nyní hotel Záviš/, mne překvapil otázkou: „Víš, že Záviš z Falkenštejna byl na Hluboké dvakrát statej?“

Na moji udivenou zápornou odpověď mě poučil: Záviš občas na hlubockém hradě navštěvoval svého bratra Vítka, který tam byl purkrabím. Oba se setkávali v Podhradí v pivovaru, kde v krčmě mohutně popíjeli. Jednou se zde Záviš s páleným vínem/tj. kořalkou/, tak „štal“ /opil/, že musel přespat v krčmářově posteli. No, a druhé stěti bylo, bohužel, při Závišově popravě na hlubocké louce pod hradem. My, posluchači, jsme se zasmáli tomu „černému“ vtipu.

Přítele Jiřího jsem občas navštěvoval v jeho českobudějovickém bytě, někdy i s přáním německého překladu textu pro moje sepisování. Vždy laskavě vyhověl – zkrátka kamarád. Na jaře roku 2015 jsem Jirkovi stiskl ruku, bohužel naposled. Přítel Jiří Marsa zemřel nedlouho potom, v srpnu téhož roku, v 75 letech svého věku. Má stálou vzpomínku svých přátel!

P. S. Děkuji paní Marii Marsové za doplnění mých vzpomínek!

Ke kamarádově svátku sv. Jiří, zavzpomínal František Kvapil

ZOO Hluboká

Jihočeská zoologická zahrada Hluboká nad Vltavou pořádá

45. DĚTSKÉ DIVADELNÍ DNY

23. 5. - 3. 6. 2022 začátky představení 9:00 a 10:30 h

vstupné 70 Kč

Pro 6 až 12 dětí včetně průvodce zoo, pedagogický doprovod zdarma. Návštěvníci zoo přikoupí dětskou vstupenku na divadelní představení na pokladně zoo. Dopravu divadlo neplatí.

rezervace
nutná jen pro školní kolektivy (neposlední do 20. 5. 2022, později po tel. domluvě)
rezervace: jerhotova@zoohluboka.cz, tel: +420 608 230 648, nebo formulář na www.zoohluboka.cz

TUČ A NĀK
DIVADLO U STARÉ HEREČKY
23. 5. – 27. 5. 2022
Dobrodružství dvou tučňáků a jejich poárníh přátel (a nepřátel) v poetickém loutkovém zpracování.

O PYŠNÉ ŽIRAFĚ
DIVADLO MATÝSEK
30. 5. – 3. 6. 2022
Činoherní loutková pohádka o tom, že ten, kdo se nad druhé povyšuje, často zůstane úplně sám...

www.zoohluboka.cz

SPONZOR: Jihočeský kraj

GENERÁLNÍ PARTNER ZOO: WEDOS

PARTNER ZOO: KELT

MEDIÁLNÍ PARTNER ZOO: HITRADIO FAKTOR

SPONZOR: BUDLive

SPONZOR: deník

SPONZOR: ORBNA

SPONZOR: SEZUMI.CZ

30 PORTRÉTŮ

MILAN KNÍŽÁK

DUBEN-KVĚTEN 2022

GALERIE NAGA

MAŠARYKOVA 42, HLUBOKÁ NAD VLT.

František Starý se synem Martinem. Foto: Adam Růžička

I když ve městě Hluboká žije mnoho známých a velmi slavných sportovců, celkem 12 pohárů mistra republiky v jachtingu pana Františka Starého je skvělou sbírkou a sportovní vizitkou.

Na mistrovství republiky na Bezdrevu poprvé startovala roku 1960 nově ustanovená olympijská třída Flying Dutchman (u nás nazývaná Létající Holanďan). První lodě byly dovezeny z NDR, pak se začaly stavět amatérsky z tvarované překližky.

Prvními mistry se stala posádka Vejvoda – Zimák ze Slavoj Vyšehrad (Český yacht klub), nicméně od roku 1964 až do roku 1975 získává v nepřerušované řadě dvanáct mistrovských titulů bezdrevský jachtař František Starý se čtyřmi kosatníky (Mottl, Hansa, Cibusar a Šimek). Od roku 1977 má třída FD nové krále v bratřech Václavu a Ivanu Brandejsových, kteří do roku 1988 též získají dvanáct titulů...

Pan Starý žije v Zámostí po celý život. A stejně tak zůstal věrný vodě a lodím. Rodný dům i pozemek rozšířil a žije tady s rodinou. Se synem pracují už od 90. let ve velké dílně, kde se dá pohodlně vyrobit velká loď, uplést lana i provazy a potěšit tak nějakého dalšího budoucího sladkovodního či mořského námořníka.

Jsou lodě a jachting vaší celoživotní volbou?

Celý život dělám jen do lodí, nic jiného neumím, říká František Starý, který v dubnu oslaví životní jubileum. Tedy takhle: před válkou jsem závodil jako cyklista. Ocenění nějaké bylo, ale až tak jako později v jachtingu se mi nedařilo. Byl jsem úspěšný maximálně v rámci kraje. Tehdy tady bylo pár dobrých cyklistů, Honza Kubr z Milevska (pozdější vítěz závodu míru), Honza Kubeš, takže jsem se moc neprosadil...

V roce 1956 jsem narukoval do Dukly Brno. Tenkrát se to začalo dělit, ti, co byli velmi dobří,

šli do tzv. nadstavu, my ostatní tvořili takové to „křoví“. Odsloužil jsem si 2 roky vojny jako cyklista a taky protiletadlový kanonýr.

Dřív se sportovalo mnohem víc a spontánně, i tu vojnu si mladí muži odkroutili. To bylo pro fyziku dobré.

Za našeho mládí se začínalo s rekreačním sportem od mala. Děti by měly začínat se sportem od pěti šesti let, aby z toho něco bylo. Začínat v 15, 20 letech už nic nepřinese. Dnešní doba, kdy děti posedávají a koukají do mobilu nebo počítače, to jejich tělu bohužel nepřinese nic dobrého.

Začal jste tedy jako cyklista. Jak se to pak převrátilo k vodě?

K vodě jsem přišel díky spolužákovi Petráčkovi z Hluboké, celá jeho rodina se věnovala jachtaření, měli loď, a tak jsme se díky

Bezdvu jachtingu dobře naučili. Tenkrát ještě Lipno nebylo napuštěné, ale Bezdvu bohatě stačil a do dneška je to základna a skvělá vodní plocha pro rekreaci i jachetní závody.

Sport na Hluboké? Všichni chodili ze začátku do sokola. Ale za války a stejně tak bolševik, přišli a sokol zrušili. A přestalo se vlastně sportovat a cvičit. Potom se hledaly jiné možnosti.

Z vojny jsem přišel v roce 1958, a 32 let jsem pak fungoval v budějovickém Koh – i – nooru. Založili jsme si jachetní oddíl pod jeho firemní hlavičkou. Tehdy to fungovalo tak, že jsme si museli všechno udělat sami. Vyrobit si loď, postavit loděnici. Všechno, co jsme potřebovali, jsme si museli zařídit sami. A pak teprve sportovat. A jak šel čas, začali jsme stavět lodě i našim dětem.

Na Bezdvu jsou tři jachetní oddíly a všichni se samozřejmě známe. Svá nejlepší sportovní léta jsem si užil tady. Mezitím už bylo napuštěné Lipno, takže tam jsme si občas odskakovali. V roce 1961 jsem už měl vlastnoručně postavenou dvojposádkovou loď Létajíciho Holandana a s ním jsem závodil celých 20 let. Protože jsme byli v republice po dobu 15-20 let nejlepší, byli jsme v reprezentaci a závodili v rámci republiky i za hranicemi.

Kdo patřil do vaší posádky?

Mým prvním sportovním partákem na Holandanu byl Milan Mottl. Na výrobě lodí jsme spolupracovali s truhlářem Postlem z Dubného, majitel „kopyta“, na kterém se to postavilo, byl zase truhlář pan Hrudka z Lišova.

A tak jsme si lodě začali stavět a mydlili jsme je dál, protože se to rozjelo, lodí bylo málo a byl o ně velký zájem.

Jachting má sdružuje celé rodiny. Není to sport jen pro mladé, můžete u něj vydržet celý život.

Jachting má také oproti jiným sportům jednu velkou výhodu. Po všechna léta se provozuje jenom na základě mezinárodních pravidel jachtingu, takže se tam nedá nic zfušovat. Je to férový sport. V roce 1968 už jsme byli 3x mistry republiky, jenže v té době Milan Mottl začal brzdit, protože podnik, kde pracoval, ho nepouštěl soutěžit na západ. Mě ano. A když jsme už byli docela populární a posbírali spolu nějaké tituly a medaile, tak se mi oženil a začal stavět dům. A tak jsem měl ještě tři další sportovní partnery, se kterými jsem závodil.

Účastnili jsme se 24 hodinových závodů na Lipně, vítězili. Ale výhra nás nikdy finančně neodměnila, dostali jste diplom a hotovo. Režii stavby i provozování lodí jsme měli vždycky na starosti sami, pořád jsme do našeho koníčka investovali peníze. Ale je to krásný život, u vody, v přírodě, s přáteli a vychovali jsme u toho děti a vnuky...

Díky českým krásným vodním plochám se dá jachting radostně užívat.

U nás na jihu to je hlavně Lipno a náš Bezdvu. Tehdy v Československu se závody dělily na závody pořádané v Čechách a na Slovensku, jezdili jsme po celé republice. Oravská přehrada a další krásné velké vodní plochy. My jako reprezentanti jsme mohli cestovat i do Polska, Rakouska, Maďarska. Jezdil jsem často do Tallinu do Estonska, do Oděsy, v Rusku jsem byl tehdy asi šestkrát. Ale hlavně jsme si nádherný plachtění užívali v zemích kolem nás, v Polsku, v NDR, na Baltu.

Evropské šampionáty byly v Evropě, a samozřejmě i v té kapitalistické. Do západního Německa nás pouštět nechtěli, a když jsme jeli na závody třeba do Bregenz na Bodamské jezero, tak jsme museli objíždět Německo dokola Rakouskem, tím „cípem Německa u Salzburgu“ jsme projet nesměli. To byla taková srandička. Pamětnické socialistické vzpomínky...

V době, když jsem byl ve vrcholové formě, to byla 70. léta. Pak jsem dělal státního trenéra v přípravě Létajíciho Holandánů na olympiádu v roce 1980. Jenže, přišli borci z Prahy, a z místa šéftrenéra mě vystrčili ještě před olympiádou.

Jaký by měl být dobrý jachtař?

Jachetní sport rozděluje lodě do tříd. Když se dostanete až do vrcholné třídy olympijských Létajíciho Holandánů, musíte mít kvalifikaci a zkušenosti. Ty ostatní třídy jsou přípravné. Začíná se s dětmi kolem 5 let. My za zimu vždycky ulepili další lodky pro pár dětí z našeho oddílu. Chtěli jsme, aby děti závodily, tak jsme jim ty lodě museli vyrobit, v jachtklubu vždycky máme 15 – 20 dětí, které se sportem začínají. Nejdřív musíš umět plavat, pochopit funkci lodě, dobře zmapovat terén kolem vody – les, louka, odkud vítr fouká... Protože bez znalostí, kudy máš správně plout, nemůžeš závodit. Ono těch míst, kudy můžeš jet, moc není. Třeba kopec ti zastíní velký prostor vody a ty se mu musíš vyhnout, protože tam ti to nezafouká. Orientovat se podle přírody kolem, vědět, že při každé změně počasí to fouká jinak. Takže dobře řídit loď neznamena jen umět hýbnout kormidlem a plachtou, ale vyhodnotit všechny vlivy okolo, vodu pod sebou, krajinu kolem sebe, různé síly větru, počasí.

Je to nebezpečný sport? Nemůžete se utopit, neprašťí vás do hlavy ráhno?

Ne. Když se otočí plachta, je to zvyk, automaticky uhneme. Zaručená bezpečnost znamená, že plachtíte s vestou. Já nepamatuju, že by se někdo utopil.

My tenhle sport milujeme. Ale postupně s věkem měníme třídy. Dnes už jsme jako senioři změnili loď na motor a jezdíme jen na Vltavě. Ale senioři, kteří jsou ještě čilí, si odjedou na slanou vodu do Chorvatska.

Loď je vlastně domek na vodě a spousta lidí touží ho vlastnit. Vy jste se v 90. letech rozhodl, odešel z práce a začal podnikat. Stavíte lodě.

Protože co bych měl dělat jiného, než co umím a dělal jsem celý život. Stavět a opravovat lodě. Velkou loď si lidé pořídí jednou za život, odvezou ji na vodu, zakotví a užívají jí třeba 50 let. Hodně českých jachtařů má svou loď na Středozemním moři v Chorvatsku, a jezdí tam trávit dovolené.

Se synem Martinem jsme postavili na zahradě velkou dílnu – aby se do ní loď správně vešla. V naší dílně jsme hned v začátcích vyrobili dvě velké 4 tunové lodě, 9 metrů dlouhé a 3 metry široké. Dobře se dělají menší lodě, říkám jim krásky. Lidé si přinesou výkresy, my loď postavíme a budoucí majitel si je odveze. To je krásná práce, a my ji zvládali ve 3 lidech.

Jaká řemesla jsou potřeba při výrobě lodí? Stavíte, jako stavěl Noe? Loď je ze dřeva, přesto do ní neteče...

Začíná se lodní kostrou, žebra, pak se obšívá vodovzdornými překližkami, a nakonec je z toho lodní trup absolutně neprodyšný. Výkresovou dokumentaci si kupujeme v Holandsku, nebo si ji zákazník vybere sám a my mu loď podle ní postavíme.

Stěžně jsou kovové profily, které se daly koupit i za socialismu. Plachty také, ale šily se tehdy i u nás. Truhlařina a zámečnické řemeslo, čalounické vybavení kajuty. Mimo svařování, které jsme zařizovali u kováře pana Pařízka, se tady v dílně udělá komplet všechno. Venku se pak přisadil těžký kýl, ten se odlije a přimontuje před domem. Pak už se loď odveze na místo určení a spouští na vodu.

Když loď jezdí s motorem, dá se stěžen odmontovat, i kýl se dá zmenšit, aby se nevozila ta váha. A tak si z lodí můžete udělat říční motorovou loď a jezdit si s ní po Vltavě. V přístavu pod PMH si ji ukotvíte a můžete vyjždět do Purkarce a dál, tak jak to dnešní úpravy koryta splavněním Vltavy umožňují.

Lodě se dají transportovat ke všem vodám v Česku, třeba na kanál u Zlína. Příští rok si ji zase odvezete do Holandska a užijete si dovolenou tam. Tak to funguje po celém světě. Vůdce malého plavidla na vodní cestování má dnes kdekdo, do pěti koní výkonu motoru ani žádný vůdčí list povinný není.

Když to zrekapitulujeme: plachtíte celý život, na jméno Starý jste zvyklý od dětství, tak ani to životní jubileum nemusíte brát úplně vážně. Tady v dílně máte připravenou k opravě nádhernou starou kanoe, obroušenou až na původní kostru dřeva, krásný kousek. K ní má někdo srdeční vztah, někdo ji má po dědovi a pradědovi a stojí mu za to ji opravit a znovu spustit na vodu. Loď, plavba, plynoucí řeka a čas. To je krásně symbolické a krásně romantické.

NA HLUBOKOU PŘIBYLI HOSTÉ Z UKRAJINY

V rámci pomoci ženám s dětmi, hledajícími bezpečí před válečnou agresí na Ukrajině, udělala Hluboká, co mohla. Byla jedním z prvních měst, které uprchlíky ubytovalo a postaralo se o ně v rámci zajištění ubytování, registrace a pomoci s udělením viz a hledání práce. Děti školního věku mohly okamžitě zasednout do třídy v ZŠ Hluboká, s tím, že výuku zajišťují jejich ukrajinské učitelky. Na Hluboké dnes můžeme potkat ženy s půvabnými jmény: Alina, Olesja, Mariana, Marina, Tanja, Valentina, Světlana, Natalia, Halina, Oksana, Lina, Anna, Olena, Tanna, Bohdana, Maria, Ruslana, Viktoria...

Organizace pomoci uprchlíkům z Ukrajiny se s velkým nasazením ujaly Valerie Chromá, Lucie Černá, Zdeňka Pirglová, Žanet Vejvodová, Hanka Machartová a Lucie Jozová, Hana Vlasáková za MÚ. Po dobu

pobytu v Záviši velmi pomáhala Lucie Sutnerová. Další poděkování patří manželům Hanušovým – hotelu Záviš, hotelu Podhrad, všem ubytovatelům včetně starosty Tomáše Jirsy, všem, kteří darovali potřebné věci a oblečení... hasičům a panu školníkovi Jirkovi Karvánkovi, některým manželům a všem dalším, kteří se jakkoli podíleli na pomoci a nadále v ní pokračují.

První emoce byly silné na obou stranách. Recepční z hotelu Záviš se svěřila, že první večer, kdy přijeli, prostě nemohla promluvit. Úplně jí v krku zamrzl hlas. Jsou okamžiky, kdy skrýváme slzy, je nám těžko z pomýšlení na události, kterým lidé na Ukrajině musí čelit. Zatím se nedá dělat víc, než pomáhat a jít dál. Bude líp, doufejme.

NA SHLEDANOU V LEPŠÍCH ČASECH!

Popovídat si po ukrajinsky nebude v Čechách v současnosti problém. Uprchlíci před válkou u nás přibývají. Jsou v nezáviděníhodné situaci, a tak je na nás, kdo soucítíme, abychom pomáhali a uvědomovali si statečnost, ale také úzkost příchozích. Nechtějí být na obtíž, chtějí okamžitě pracovat, aby náklady na svůj pobyt mohli zaplatit. Mnozí pracují od třetího dne po svém příchodu. Jejich děti už usedají do školních lavic.

My, co pamatujeme povinnou ruštinu, hledáme slovíčka v zasutých šuplíkách naší hlavy. Usmívat se na ně a přispět jakoukoli pomocí můžeme i bez znalosti jazyka. Je nutné si připustit, že nejen oni, my všichni jsme ve válce.

S Veronikou Vařilovou, která pochází ze zakarpatské Ukrajiny a už téměř 20 let žije v jižních Čechách, jsme si povídali o tom, co se děje a jak to vnímáme my i oni. Veronika se od začátku konfliktu na Ukrajině stará o pomoc svým krajanům a významně pomáhá Hluboké s organizací pobytu koločavských žen a dětí.

Kromě toho, že je sympatická, vřelá a plná energie, umí dokonale vařit! Předvedla nám, že

ukrajinská kuchyně stojí za hřích. Její boršč je božský a golubce... málem jsme snědli i kastrol! Doufám, že až se válka přežene (a že to bude co nejdříve), zavede pro nás Verča na Hluboké pravidelné dny ukrajinské kuchyně.

Veroniko, zeptám se... Tušili jste vy, obyčejní lidé z Ukrajiny, že se tohle stane? Že začne skutečná válka?

Vůbec ne. Vůbec! Nikdy jsem si nedovedla představit, že v této době ještě zažijeme válku. Vždycky jsem si myslela, že slovo válka už patří jenom historii. Válka vedená prostředky jako před 80 lety? Uprostřed Evropy? Nikdy!

Někdo možná zapochovoval, že „vojenské cvičení“ na hranicích země jsou neškodné manévry. Vlastně cokoli Kreml prohlásí, ukáže se jako lež. Z dnešního pohledu a logiky se zdá, že Putin už několik let pečlivě plní svůj plán. My Češi a Slováci máme teď pocit provinění, že jsme nevnímali, co Putin prožívá a o čem přemýšlí celá ta léta od Majdanu, Krymu... Měli jsme být

víc pozorní, víc si všimnout Ukrajiny. Dnes nad vaší statečností žasneme.

Ano, Putin snil o rychlém ovládnutí Ukrajiny, a zřejmě by rád podnikl další kroky, včera jsem se dívala na dokument v televizi, který to popisuje. On opravdu třicet let hustí v televizi, ve všech sdělovacích prostředcích, své vize o zlém Západu a hodném Rusku a ti Rusové jsou na to tak zvyklí, že mu opravdu věří... A proto dnes Rusové vraždí své bratry, Ukrajince. Je to stejné jako by Česko napadlo Slovensko.

Jsou Rusové hloupí? Naivní? Proč té propagandě věří? Jak je možné, že celý svět nemůže zastavit šílence, co velí k zabíjení mužů, žen, dětí, starců...

Kdyby ti doma někdo pořád říkal, že jsi hloupá, tak tomu taky uvěříš. On řekl, že ruské ženy znovu porodí děti, když vojáci padnou. Kde to jsme? Zabíjí nás, míří na nemocnice, školy, děti, ničí naše města. Ale on vzal také svým lidem dnešek i zítřek... Němci můžou slavit. Dodneška se omlouvali za to, že zavinili II. světovou válku.

Veronika připravila pohostění pro organizátorky pomoci Koločavským na Hluboké.

70 let se omlouvají za své dědy a pradědy. Svět právě poznal nového Hitlera. Rusům to už nikdo neodpustí. Odkakživa jsou mimo realitu. Začalo to Leninem a ještě to neskončilo. Rusové, novináři, intelligence, podnikatelé odcházejí do Kazachstánu, jinam nemohou. Nic jim nezbylo, oni nemají nic a nic mít nebudou. A přesto tolik Rusů pořád věří televizi a panu prezidentovi. Propagandě a lžím.

Dokážou se ukrajinské mámy vžít do tragické situace ruských chlapců, které Putin posílá do války?

Pro něj lidský život nemá žádnou cenu. Jeho vojáci nemají šanci. Pokud se otočí zpátky, zastřelí je nebo dostanou 15 let v lágru, a tam se někde ztratí. To je vlastně doživotí. Určitě nebojují s nějakou vlasteneckou myšlenkou v hlavě. Radši padnou na Ukrajině, než aby se dostali do rukou ruské moci.

Ruské lži prostupují vším. Ti kluci dostali zavádějící informace. V devatenácti na smrt. Litují ruské mámy a jejich syny.

Nikdo je nevíta... jsou okupanti. Jak to bylo před válkou, Ukrajinci a Rusové v soužití na Ukrajině? Jak jste společně žili, byl to problém?

Ne. Proč? Žijeme spolu celé věky. Řešili jste spolu někdy něco v Československu? Jako dřív jste byli vy, jsme i my. Někdo mluví tak, někdo tak. Půlka Ukrajinců mluví rusky, i když třeba kořeny

v Rusku vůbec nemají. V tom jsme si blízcí, ukrajinština i ruština jsou si podobné. Tomu se nikdy nikdo nebránil, jsme sousedi, Ukrajinu teď brání i naši Rusové.

Putin chce vládnout celým světem! On už vlastně nemá co ztratit a on to ví. Bude bojovat do konce, pokud ho nezastavíme.

Žiješ u nás už 19 let obyčejný pracovní a rodinný život. A teď jsi naskočila do režimu, kdy pracuješ na maximum. Překládáš, tlumočíš, doprovázíš své přicházející krajany, založila jsi sbírku materiální pomoci, tancuješ s ukrajinskými dětmi na besídce uspořádané v hotelu Záviš. Snažíš se ze všech sil, abys jim pomohla v nové situaci... A pak ještě připravíš hostinu s ukrajinským menu pro tým hlubockých žen a dívek, které organizují pomoc pro koločavské. Musím říct, že máš můj velký obdiv, s jakou elegancí to všechno zvládáš.

Pomáhám, když to jde a situace to potřebuje. Pro budějovickou firmu brigádnicky tlumočím a pomáhám s nábořem do výroby. Pracovali tam Ukrajinci už před válkou, je to práce, kam může nastoupit člověk, který ještě nerozumí česky. Poradím, kde sehnat ubytování, doktora, co všechno je třeba zařídit.

Výhoda je, že uprchlíci na mnoha místech Čech už našli své krajany Ukrajince, kteří jsou tady déle a orientují se v místních poměrech. A my usedlejší pomáháme. Zrovna v březnu jsem měla v plánu rozjet další práci, ale tu jsem pozastavila. Protože moje pomoc je teď nutná. Musím nasadit svoje síly také z vděčnosti za to, co pro nás teď Češi dělají. Myslím to jako vděk za celý národ nás Ukrajinců. Nasazení Česka je ohromné a vaše pochopení pro zoufalou situaci, kterou procházíme, nás naplňuje dojetím. Nevím, co bychom bez pomoci dělali.

Pomáháš i materiálně. Kde je sklad pro ukrajinské uprchlíky a co v něm nabízíte?

Protože bylo asi týden po začátku války, naši lidé už přijížděli a já nikde poblíž neviděla nějakou soustředěnou sbírku k pomoci, oblečení a podporu. Tak jsem si řekla, že mám prostory, které k tomu mohu propůjčit a musím něco začít dělat pro Ukrajince jako Ukrajinka, nenechávat veškerou organizaci na Češích.

Jsmo rádi za materiální pomoc, oděvy, školní potřeby, věci pro děti a kojence, kočárky a podobně. Někdy je to opravdu dojemné, potkám na ulici Ukrajinku a říkám jí, přijď si pro oblečení

a ona řekne: ne, mám něco na sobě a jedny boty pro dítě, to mi stačí, ať si přijdou ti, co opravdu potřebují.

Humanitární sklad máme v Českých Budějovicích. Tam lidi, co přijíždějí, a dnes už na sobě opravdu mají jen jedno oblečení, najdou první pomoc. Na facebooku se skupina jmenuje Ukrajinci České Budějovice a tam jsem přidala nabídku. Nechceme hromadit nadměrné zásoby, pořád si říkáme a doufáme, že třeba válka skončí ze dne na den, ale i kdyby něco zůstalo, dáme to dál, pro Červený kříž – spousta lidí něco potřebuje.

Upřímně, stydím se za nás Čechy, jak dlouho jsme měli oči upřené jen na západ Evropy, a ignorovali, že od vás přicházeli lidé s vysokoškolským vzděláním, pracovali u nás jako uklízečky, muži jako dělníci, že jsme zavírali oči před vyděračskými mafiemi, které vás trápily. Naše ostuda, kterou se teď snažíme odčinit... Stejně tak hloupě se chováme k Vietnamcům. Ale snad se to už zlepšuje.

Ostuda to není. Já myslím, že my i vy děláme, co můžeme a děláme to společně, a to je moc dobře a jsem za to strašně ráda. Za vaše lidi a za naše lidi.

Já to vidím jako matka. My jsme takový houževnatý národ – kdybych přišla jako hladová máma s hladovým dítětem a nemohla si jinak pomoci, já bych něco udělala. Třeba šla krást. Šla bych do prvního supermarketu a ukradla vodu a chleba a mlíko pro dítě. Věděla bych, že mně zavrou, ale taky bych věděla, že se o moje dítě někdo postará. V děčáku, v teple, dostalo by jíst a chodilo do školy. Já bych ve vězení taky hladu neumřela. Nebo bych se sama přihlásila prvnímu policistovi a on by začal nějak konat.

Ale tím, že tu pomoc začal organizovat a okamžitě řešit stát na Slovensku, v Česku, že se přidaly spousty dobrovolníků, Polsko a další země pomáhají, jak můžou, za to jsme neskonale vděční. To, že patříme pod vaši ochranu, že jste s námi, to je strašně povzbuzující pocit. Nikomu bych nepřála ten pocit samoty a hrůzy, když máma utíká s dítětem za bezpečím, muže a syny nechává v nebezpečí smrti a neví, kam odchází a jestli se jí dostane pomoci. To je nejhorší bezmoc, kterou můžete zažít. Odcházet ze svého domova do neznáma.

Rozdělení vašich rodin je strašné. My vás v tuto chvíli obdivujeme a všichni zůstali s pusou

dokořán nad tím, jak se bráníte, jak jste stateční. Jaké obrovské oběti přinášíte. My jsme v roce 68 sklonili hlavu a nechali si ruskou okupační armádu v Československu. Vy krvácíte, ale bojujete s obrovským nasazením.

Naši lidi sem neutikají proto, že tady chtějí všichni zůstat. My už nejsme ten chudý národ. U nás hodně lidí jezdí celý život do zahraničí. Nejezdí jenom do Čech. Jezdí za prací po celém světě. Možná mají někteří víc peněz než Čech středního stavu. Protože u nás často muž, žena sama, nebo manželský pár společně, který nechá děti doma u babičky, jedou spolu někam na rok a vydělávají peníze.

Naši lidi, kteří utíkají před válkou, za sebou nechali třeba krásné domy, dobře vybavené byty. A proč? Aby jim válka nezabila děti. To je základní instinkt. Myslím, že každá máma by udělala totéž, pokud by našla sílu odejít a zachránit své děti. Muži bojují, aby neztratili naši Ukrajinu. Až to skončí, budou se ženy vracet domů.

Bohužel v té válce už je mnoho mrtvých a zraněných. Mnoho nenapravitelných škod. Jediná dobrá věc, která se Putinovi podařila, je, že Evropa se probudila a sjednotila. Putin stojí proti celému demokratickému světu. To je velká věc. Probrali jsme se z rozmazlenosti, kdy jsme řešili jenom práci, kam na dovolenou a na lyže, co hezkého na sebe, bavili jsme se, nadávali na poměry. Získali jsme nový úhel pohledu. Výraz „žít v míru“ už není klišé. Kéž by ten prožitek zastavil degeneraci společnosti. Ukrajinci právě dokazují, jak moc jsou životaschopní. To celé je o lidech, o jednotlivcích a jednotlivci dokážou tvořit a ovlivňovat společnost. Jací jsou Ukrajinci? Můžeš je charakterizovat? Já mám jednu malou rodinku v podkroví a poznávám, jak jsou skromní, milí, starosvětsky uctiví, mají podobný styl humoru jako my. Jsou neuvěřitelně pracovití. Naše řeč je podobná.

Já pocházím od slovenských hranic, takže jsme si opravdu blízcí. My v Podkarpátí máme povahy hodně podobné jako vaše. Musím říct, že lidi z našeho kraje jsou hodní. Tak, jak se tam mísily národy ukrajinské, maďarské, slovenské, rumunské, tak se ty povahy promíchaly. Jsme někdy paličatí, svoji, ale kdo není. Může být, že je někdo sobecký, myslí jen na svůj prospěch. Všeobecně ale jsou Ukrajinci dobří lidé. Oni by člověku dali půlku sebe, kdyby bylo potřeba. A myslím, že to dává smysl – život u nás byl vždycky těžký, naše historie nebyla jednoduchá, museli jsme si pomáhat. Ani dnes nemáme dost pracovních příležitostí ve státní sféře. Buď děláme u soukromníků za pár šupů, nebo si sami hledáme práci. Doma nebo v zahraničí.

Já se snažím pomáhat lidem s dětmi. Protože nikdy nevím, kdy bude moje dítě potřebovat pomoc. Tolik věcí se může stát... Kdo bude v tu chvíli okolo něj, a kdo mu pomůže. V tom bychom nikdy neměli být lhostejní. Každý může jednou potřebovat někoho, kdo mu zachrání život

nebo aspoň podá pomocnou ruku. Já nepotřebuji poděkování. Chci pomáhat, dokud budu moci, protože si myslím, že dobré skutky plodí další dobré skutky. Chtěla bych, aby můj požehnal mým dětem, nic jiného si nepřeju.

Kdy jsi začala pomáhat našim koločavským ženám a dětem?

Když jsem viděla, že přijíždějí první uprchlíci, jedni z prvních na Hlubokou, napsala jsem zprávu Žanetě Vejvodové, znám ji, protože moje děti k ní chodily na kroužek. Žaneta se mi obratem ozvala. Potřebovali k dorozumění Ukrajince.

Začátek byl náročný. Když na tebe začne mluvit hodně lidí najednou, to se nedá zvládnout. Přijeli z Koločavy, byli v šoku. Nikdo nevěděl, jaká válka bude, kde všude Putin zaútočí, jak rychle města padnou. Jeli sem 38 hodin, děti, mámy, sestry, babičky, češtině nerozuměly. Ženské roztřesené, zoufalé, vyděšené. Ještě nebyly ubytované, ale první co bylo, že se ptaly, kdy budou moci jít do práce. Dneska už si našly místa, péči o děti si podělily, učitelky učí ukrajinskou školní třídu. Cítí velký vděk za to, co pro ně děláte.

Tak jsem dala na fcb, že potřebuju pomoc pro tlumočení, ozval se mi Denis, kluk, se kterým jsme kdysi společně pracovali a pak holka, Saša. Ozvala se spousta mých českých kamarádek s nabídkou jakékoli pomoci: půjčí auto, dojedou na hranici, přivezou uprchlíky, naprostá solidarita. Nabídky od úplně cizích lidí. Hlubocký starosta, kterého znám jenom tři týdny, reaguje na všechno, průběžně se ozývá a úplně automaticky nabízí pomoc. Pan Hanuš z hotelu Záviš, kde ubytovávali, všichni jsou úžasní, mají dobré srdce.

Proč žiješ v Česku?

Já přišla za prací a jsem tady už 19 let. Tehdy jsem ještě nevěděla, že zůstanu. Svého syna jsem nechala u maminky a pracovala tady. Když mu bylo 11 let, vzala jsem si ho k sobě. Pak jsem potkala svého manžela, je Čech, a už bylo jasné, že zůstanu. Žiju u vás půlku svého života, žiju obyčejný život na malém městě s rodinou, a moji kamarádi jsou už z větší části Češi než Ukrajinci.

Pro nás je to neznámý jev: nechat dítě u příbuzných a jít za prací. U vás to tak bývalo často. Zнала jsem mladičkou Ukrajinku, která nechala své malé děti kolem šesti let samotné v domku na vsi, s tím, že sousedky dohlédnou, babičku k nim neměla. Jak to snáší matčino srdce?

Už nikdy bych to neudělala. Moje mamka v té době byla ještě mladá, kolem 40 let. Věkový rozdíl mezi mým bratrem (jejím posledním synem) a mým synem byl pět let. Takže můj syn moji nepřítomnost nebral tragicky, měl kolem sebe rodinu a svou babičku tak nějak považoval za maminku. Víc než mně, která se vracela vždycky na chvíli po půl roce, dvakrát, třikrát do roka. Vliv na vztah to má, ano, ale ne až takový, spíš pro tu mámu je hrozné, co všechno ztratí. Besídky

ve škole, dětské nemoci, narozeniny na dálku, Vánoce... Sama si jen domýšláš, jak tomu dítěti bylo bez tebe, ale svoje pocity znám dobře. Už si nikdy v životě neodpustím, že to tak bylo, protože to už nikdy nenahradíš.

Mám půlroční vnučku a vidím, že dítě se mění v těch prvních letech každým týdnem. Nejen vizuálně, psychický vývoj je rychlý, a ty u toho nejsi a nemůžeš dítě ovlivňovat, vychovávat, nebo jen vzdáleně.

Nakonec mám tři syny. Jednoho ukrajinského, dva jsou z českého manželství. Všichni mají české i ukrajinské občanství. Chtěla jsem to proto, že nevíme, jaká je naše budoucnost. Kdyby se třeba někdy na Ukrajinu vrátili, nebo se tam chtěli oženit, aby to byla pořád jejich vlast. I syny narozené v Česku jsem učila mluvit od dětství ukrajinsky.

Češi, Slováci, Poláci, východní státy mají s Ruskem, dřívějším Sovětským svazem, přímé zkušenosti. Bojíme se. Mít Rusko přímo za hranicí, to znamená ohrožení. Jak jste se právě přesvědčili vy...

Putin se nezastaví. Pokud bude moci, bude útočit.

Ted' jsme v nasazení, pomáháme, snažíme se co nejvíc. Určitě ale přijde vlna, kdy někteří Češi začnou reptat, vyčítat, že vy jste cizí a dostáváte peníze... Je to smutné.

Ale my to vnímáme od vás jako obrovskou pomoc. Ano, vždycky se najde nějaká výjimka, která bude vyčítat a mít námitky. Samozřejmě, jako první sem přišli lidé, kteří mají peníze. Mohou si dovolit platit ubytování ve slušných hotelech, žádné ubytování v tělocvičnách. Pak začali přicházet ti, kteří sotva něco stihli pobrat s sebou. Jen děti. Přece si nenecháte zabít děti, nechcete týdný sedět v krytu, slyšet sirény a výbuchy, vidět mrtvé. Prostě tak to je.

Musíme to nějak přečkat. Říká se, že dobro vždycky vítězí, a ta tolerance a pomoc ze všech stran je obrovská.

Všechno se dá vyřešit. Osm malých dětí hlídá jedna dvě maminky, střídají se, ostatní pracují a zaplatí jim. Město umožnilo dopoledne užívat dětské centrum v Sokolovně. Mají místnost, můžou fungovat. Všechno jde, když se chce. Ukrajinci chtějí pracovat, nechtějí tady žít zadarmo.

Také pro nás je úleva vidět, že najednou jde věci řešit rychle, nebyrokraticky, lidsky...

My Ukrajinci jsme v tomhle možná trochu lehkomyšlní. Podle nás se svět nezhroutí, když přijдете do školy nebo do práce o trochu později. U nás děti chodí od sedmi ráno, to je přece moc brzo. Svoji práci si stejně uděláme, my nejsme líní. Moje babička nás jako děti vždycky litovala, bože můj, tak brzo ráno, v dešti, mrazu, pěšky daleko, a to máte ještě celý život a tolik práce a námahy před sebou. Já jsem dnes tak šťastná, že jsem

odešla do Čech a zůstala. Tady je vše pro lidi tak dobré.

Bylo tvé rozhodnutí těžké?

Když sem jedeš, máš nasazené růžové brýle. Jako když jedeš do Hollywoodu. Těšíš se, všechno je nádherné. Pak jsem si uvědomila, že jsem tady sama. V začátcích opravdu nemáš žádné přátele. Práce a pak už jen samota. Celé víkendy jsem seděla doma sama. Internet nebyl dostupný. Každý telefon domů mě stál hodně peněz, tehdy ti to ještě bralo peníze, i když někdo ze zahraničí volal tobě. Než jsem si koupila mobil já, musela jsem ho pořídít mamince, abychom mohly komunikovat. Volala jsem jednou týdně, nebo když bylo něco opravdu nutného. Díky bohu dnes za internet, sociální síť, můžeme se s mamkou vidět každý večer naživo. Dneska můžeš být v kontaktu s dětmi, příbuznými po celém světě. Nemusíš se strachovat.

Později nás přibýlo, potkávaš Ukrajince v nemocnicích, obchodech, pracují už na různých pozicích. Dneska je tak dokonalá doba a v Česku se krásně žije! Kdo si mohl pomyslet, že začne válka!

Celý svět obdivuje vašeho prezidenta! Myslím, že většina Čechů vám ho skutečně závidí. Náš velitel ozbrojených sil promluvil o válce před měsícem a od té doby mlčí. Jak ten by nás chránil za války?

Lidi u nás se změnili. Ne všichni našeho prezidenta podporovali. Nej dřív si mysleli, že on nastoupí do funkce a druhý den budeme mít doma Ameriku. Že budeme mít pohodlí bez práce. Takže se jim zdálo, že to jde všechno moc pomalu. Ale on spravil cesty. Ve městech budoval krásná náměstí – a ta města jsou teď bohužel zničená. A lidi si všímali: byli v Polsku a porovnávali. Viděli, že u nás to jde nahoru, k lepšímu. Tou postupující úrovní lidi přesvědčoval. A dnes? Všichni ho milujeme a modlíme se za něj.

Putin musel vidět, že se lepší a muselo ho to dráždit. Ukrajinci toho po Evropě mnoho udělali. Nejen v Česku, i jinde. Stavěli, uklízeli, pracovali v továrnách. Všude na místech, kde se místním pracovat nechtělo. A někde se i usadili, postavili domeček, sehnali byt, aby nemuseli dojíždět tak daleko a žít po ubytovnách.

Ted' spousta lidí na Ukrajině zase nemá nic. Tolik toho je srovnáno se zemí. Ale bojujeme. Snažíme se. Celá Ukrajina, ženy co zůstaly, vaří a pečou pro naše vojáky. Ta péče je až dojemná. (Veronika mi ukazuje fotografie v mobilu). Muži zase vymýšlejí nástroje, zbraně, které by pomohly v pouličním boji. To nasazení a semknutí je úžasné. Tam, kde se nestřílí, lidi dělají sbírky a posílají to dál.

Až to skončí, a už aby to bylo, celá Evropa, celý svět vám pomůže napravit materiální škody. Bohužel lidské ztráty jsou neuvěřitelné a bolavé. Ukrajinci dnes říkají: postavili jsme Rusko, Česko

a půl Evropy, a až to skončí, postavíme znova Ukrajinu. Budeme zase pracovat a dáme všechno dohromady.

Možná Bůh dopustil tu válku v tom smyslu, abychom pochopili, co je vlastně důležité a jakého máme prezidenta. On své lidi neopustil a vede obranu země spolu s ministry přímo neuvěřitelně. Lidi to vidí a stojí za ním. Postavili se všichni jeden za druhého, pomáhají si. Ukrajina se sjednotila, předtím tak jednomyslná nebyla. Naše Ukrajina stojí proti Rusku. Náš národ zažíval těžké časy. Každý musel příliš pracovat, aby něco získal. Lidi byli unavení, mysleli hlavně na sebe, automaticky naštvání na svět a někdy i na sebe vzájemně. Takže teď vidíme, že peníze nejsou všechno. Že mít pěkný dům je dobré, ale důležitější je, aby naše děti byly v bezpečí.

Už aby válka skončila. Aby náš život mohl pokračovat, a společně jsme se mohli snažit.

Války by nebyly, kdyby do toho mohly mluvit ženy, mámy.

Tak si taky myslím. Máme měsíc války za sebou. Všichni tím žijeme, každý den se s obavou probouzíme, posloucháme zprávy a přejeme si, aby už ta zkáza lidských životů a naší země skončila. Žijeme ze dne na den. Dozrála jsem. Dnes už vím, že mám jiné sebevědomí, než před lety. Víím, že kdyby se cokoli někomu poblíž mě dělo, šla bych na pomoc. Jsem plnoletá, mohu říct svůj názor. Moje mamka tohle nikdy nezažila, nemůže si na to zvyknout ani teď. Pořád nás nabádala, abychom mlčeli, chovali se slušně, když budeme mít jiný názor, abychom si ho nechali pro sebe. Musíte být ticho! Takhle jsme byli vychováni. Dnes už ne. Jsem volný svobodný člověk, nikdo mě nevystraší, mám děti, víím, za koho jsem zodpovědná, mlčet už nemusím.

Ty fráze, které do nás kdysi socialistický režim cpal, světu mír, družba spřátelených národů...

Jak vyprázdňená to byla hesla. Dneska se opravdu znovu bojíme slova válka, družíme se i bez hesel a slovo mír pohřbilo právě Rusko.

Musím říct, že díky Koločavě, díky Hluboké jsem se z toho zděšení dostala. Já byla v šoku, když Putin vtrhnul na Ukrajinu. Byla jsem v Praze, večer se vrátila domů a brečela před televizí celou noc... Ale protože jsem vzápětí spadla do toho hektického nasazení – a já se od té doby opravdu nezastavila – pomáhá mi to. Tlumočit, vyplňovat papíry, pomáhat našim lidem... Můj muž mě přemlouvá, abych aspoň na chvíli vysadila, šla na procházku, abych se z toho nezbláznila.

Jsem hrdá na svůj národ, na naše statečné lidi, na našeho prezidenta a jeho rodinu. Ukazují všem obrovský příklad toho, že zlu se nesmíme vzdát.

Svolala jsem děvčata z Hluboké, co pomáhají našim. Chtěla jsem je pohostit po našem. Sejit se u dobrého jídla, popovídat. Poznala jsme spoustu dobrých lidí, pomáhajících, starostlivých, ochotných. Pan Závist – Jirka Hanuš je úžasný člověk. Starosta neuvěřitelný. Hlubočáci přinesli

spoustu věcí, ubytovali nás. Děvčata z mateřského centra nabídly zbylé oblečení z burzy dětských oděvů pro koločavské mámy zdarma. Je toho moc, jak pomáháte. Všem, všem děkuju.

Veroniko, přejeme tobě a vašemu národu sílu a společně doufáme v dobrý a rychlý konec absurdní války, ve které jsme se ocitli všichni, ale vy v ní krvácíte a bráníte Evropu. Doufám, že nikdy nezapomeneme, že jsme se konečně doopravdy našli jako bratři a sestry.

Golubce

zelí bílé 1 kus (malá hlávka)
petržel kadeřavá 2 lžíce (najemno nasekaná)
ocet
cukr
pepř černý (mletý)
sůl

Na náplň:

mleté maso 500 g (vepřové + hovězí), rýže dlouhozrnná 120 g (vařená)
1 vejce

Na omáčku:

smetana zakysaná (15%)
cibule 1 kus (větší)
rajčatový protlak 5 lžic
vývar zeleninový 3 decilitry (ze zelí)
sádlo 3 lžíce (škvařeně)

Postup přípravy:

Očištěnou hlávku zelí povaříme ve vodě na mírném ohni 4 - 5 minut, scedíme a zelný vývar si ponecháme stranou. Hlávku zchladíme ve studené vodě, rozebereme ji na listy a na papírové utěrce je necháme oschnout. Tuhou část každého listu opatrně rozklepeme nebo vyřízneme a listy zatím odložíme stranou.

Mleté maso promícháme s vařenou rýží a nasekanou petrželkou, osolíme, opepříme a vmícháme vejce.

Listy zelí osušíme, rozložíme je na prkénko a na každý list položíme váleček utvořený z masové směsi. Kraje listu přehneme přes maso a list srolujeme. Závitky naskládáme do kastrolu vymazaného částí sádla a mírně je podlijeme vývarem ze zelí. Dusíme pod pokličkou 20 minut a podle potřeby podléváme vývarem ze zelí.

Oloupanou a nadrobno nasekanou cibuli zpěníme na zbylém rozehrátém sádle, přidáme protlak, podlijeme 2,5 - 3 dl vývaru ze zelí a rozmícháme. Směs osolíme, přelijeme s ní golubce tak, aby byly ponořené, a zvolna dusíme 35 minut. Na závěr do omáčky vešleháme smetanu, prohřejeme a ochutíme octem a cukrem. Podáváme s chlebem nebo rýží.

DOBRÁ RADA NAD ZLATO

Město Hustopeče uveřejnilo na svém FB následující slova. Dobrý příklad k použití, pokud potřebujete jasně komunikovat důležité věci a základní hodnoty se svými spoluobčany. Začínají být totiž více slyšet ti, kteří by rozhodně nezachraňovali „cizí děti“, ani Ukrajinu, která se provinila tím, že byla napadena Ruskem.

Drazí facebookoví přátelé, na našem profilu i u ostatních FB stránek jsme si nemohli nevšimnout přibývajících nenávislných komentářů při výzvách o pomoc ukrajinským uprchlíkům, což nás mrzí a je nám za tyto příspěvky stydno.

Pár postřehů pro vás:

- Nikdo vás pomáhat nenutí!
- Cítíte-li se ohroženi přívalem uprchlíků, je to správně. Jejich přítomnost spolu s vlnou zdražování a dalších sankcí nám totiž bytostně ukazuje, že se děje něco strašného a že se nás to týká. A to nám v Česku (zatím) nepadají na hlavu bomby.
- Máte-li pocit, že sami trpíte nedostatkem, existuje v naší zemi státní aparát i síť neziskovek, které pomáhají při všemožných životních peripetiích. Ty fungují dál a fungují stejně, jako doposud, určitě se na ně obraťte.
- Jste-li zdraví, pracujte, ať si ještě můžete vydělat na vše, o čem si myslíte, že vás udělá šťastnými. A nezávidíte uprchlíkům obnošené oblečení a vyřazené notebooky.
- Město Hustopeče vždy pomáhalo při mimořádných událostech (tornádo, koronavirové iniciativy, sbírky pro postižené, benefiční

koncerty apod.), proto pomáhá i uprchlíkům z Ukrajiny. Na tomto nehodláme nic měnit.

- Ukrajinci prchají před válkou, nikoliv před hladomorem. Pochází z podobných poměrů, v jakých žijeme my. S sebou si vzali to, co měli po ruce, hlavně to nejcennější. Ano, mají telefony, mají třeba nové boty, často jsou velmi vzdělaní a možná si na Ukrajině žili lépe, než my tady. Ale teď mají jen jeden kufr s věcmi a jejich zemi okupuje diktátor, který bombarduje dětské nemocnice!
- Ne všichni nám budou sympatičtí a určitě se mezi nimi najdou i vykukové, kteří budou chtít zneužít něčí pomoci. S tím je potřeba počítat, ale ne z toho udělat předsudek a omluvenku pro vlastní neangažovanost.
- Trápí-li vás závist, nepřejčnost, xenofobie či prostá lidská arogance, vyhledejte odborníky a nevylévejte si zlost na někoho, koho vůbec neznáte a nic o něm nevíte.
- Drtivá většina z vás chápe vážnost situace, a my si moc vážíme vaší pomoci. Jste skvělí a je radost předávat vaše příspěvky konkrétním rodinám. Děkuje.

AŽ UMRU JÁ

Až umru já, pohřbete mne
někde na vršíně,
tam uprostřed širé stepi
v milé Ukrajině:
aby bylo vidět kolem
nekonečné lány,
abych slyšel mezi srázy
Dněpr rozhněvaný.

Až ponese z Ukrajiny
do moře krev vrahů,
až potom se odeberu
od stepí a svahů,
až pak půjdu i já odsud
k bohu v usmíření:
ale dotud, do té chvíle
boha pro mne není.

Mne pohřbete a vy vstaňte,
zlomte pouta směle
a svou novou volnost skropte
krví nepřítel.

A potom, v tom volném světě,
v tom velkém a novém
vzpomeňte si jednou také
na mne dobrým slovem.

*Taras Ševčenko *9. 3. 1814
v Morynci, Kyjevská gubernie
†26. 2. 1861, Petrohrad.*

Přel. Jan Vladislav, Výbor z díla
největšího básníka a buditele
Ukrajiny, Praha 1951

KDO RYCHLE DÁVÁ, DVAKRÁT DÁVÁ

„Tak se dnes cestuje na Ukrajinu“... potvrdil Ing. Jaroslav Rada, ředitel PMH informací, že jeho syn Jakub Rada a Lukáš Novák jako dobrovolníci podnikli výpravu s pomocí Ukrajině. „Kromě toho, že vyburcovali rodinu, přátele a známé a udělali soukromou sbírku příkrývek, polštářů, povlečení, spacáků a dalších věcí nutných pro zabezpečení přežití v okupované Ukrajině, zařídili také soukromou finanční sbírku na nákup dalších nezbytných věcí. Sběrka sama vynesla prozatím 134 500 Kč, za které nakoupili zejména další spací pytle. Všechny darované a pořízené věci

zatím ve dvou cestách odvezli na ukrajinské hranice na přechod UBLA, kde věci předali registrovaným humanitárním organizacím. Tyto dary rovnou putovaly přes registrované společnosti kamióny do okupovaných měst. Na zpáteční cestě pak v uvolněném voze zajistili převoz několika ukrajinských uprchlíků na určená místa v České Republice... Prostě, rychlá pomoc je důležitá.

Oficiální souhlas se zveřejněním informací sice nemám, ale jako hrdí rodičové a rodinní příslušníci bychom rádi prezentovali, že mladá generace má dobré srdce, a když je potřeba, je akceschopná.“

Ještě na doplnění přikládáme poděkování Jakuba Rady, organizátora sbírky, které rozeslal mailem těm, kteří přispěli.

Chtěl bych moc poděkovat všem, kteří se zapojili do sbírky! K dnešnímu dni se nám podařilo vybrat 134 500 Kč. Strašně moc díky všem, a pokud byste se chtěli ještě někdo přidat, budeme rádi.

Dneska nad ránem jsme se vrátili s Lukášem zpět z Ukrajiny. Pořídili jsme a předali jsme:

- 136 spacáků
- 194 dek
- 18 balení plen, 60 sudocremu + odsávačky
- cca 150 ks ovesného mléka
- cca 200 konzerv fazolí
- nějaké léky, obvazy a jiný zdravotnický materiál

Celkově jsme za to dali (díky všem slevám, úlevám na dani a darům

od potravinové banky) 70 388 Kč. Od příštího týdne začneme zařizovat dojednávání cen a nákup pro další kolo pomoci na základě požadavků od lidí z neziskové organizace v Uble. Budu vás pak informovat.

Ještě jednou moc díky všem a především Lukymu Novákovi, protože tohle všechno by se bez něj a vás všech neudálo!

Jakub

UKRAJINA

Rozsáhlé území, na němž se nachází dnešní Ukrajina, spadalo v průběhu dějin pod vícero státních útvarů; největší vliv zde měly Rusko a Polsko a zemi poznamenaly i výboje mongolských nájezdníků.

První velkou říší na území dnešní Ukrajiny byla na přelomu 1. a 2. tisíciletí Kyjevská Rus, která za vlády knížete Vladimíra převzala z Byzantské říše křesťanství. V následujících staletích patřil západ země převážně pod polskou nadvládu, střed a východ zase ovlivňovaly vztahy s Ruskem. Velký vliv na území měli i mongolští nájezdníci, kteří podnikali pravidelné vpády na ukrajinské území, a až do konce 18. století spadal jih země pod tzv. Krymský chanát. Za první snahu o získání nezávislosti ukrajinského národa se považuje povstání Bohdana Chmelnického v letech 1648–1654.

I v dalších letech však byla Ukrajina rozdělena mezi polsko-litevský vliv na západě a ruský vliv na východě. Od konce 18. století pak spadalo západní území pod habsburskou monarchii.

Ve 20. století si Ukrajina prožila své. Po první světové válce se stala součástí SSSR, přičemž ji ve 30. letech zasáhl rozsáhlý hladomor. Za války pak byla obsazena nacisty a bylo silně poničeno hlavní město Kyjev. Po válce se Ukrajina opět připojila k SSSR a získala rovněž území dnešní Zakarpatské Ukrajiny a Krymského poloostrova. 26. dubna 1986 zasáhla oblast u dnešních hranic s Běloruskem největší jaderná katastrofa v dějinách lidstva, když došlo k výbuchu v černobylské jaderné elektrárně. V roce 1991 se rozpadl Sovětský svaz a vznikla samostatná Ukrajinská republika.

Dnešní Ukrajinu silně ovlivňuje fakt, že západ země je orientován na Evropskou unii a východ na Rusko. To vedlo k rozsáhlým, mnohdy do ozbrojených konfliktů eskalujícím nepokojům a k celonárodní krizi, jejímž dopadem byly mimo jiné změny ve vedení země. Roku 2014 proběhlo na Krymu obydleném především ruskými občany a Krymskými Tatary referendum o odtržení od Ukrajiny, po němž byl poloostrov připojen k Rusku. Vzhledem k charakteru odtržení se hovoří o anexi Krymu Ruskou federací. Zároveň probíhaly na východě země přerušované boje mezi ukrajinskou armádou a proruskými separatisty.

Přesné demografické složení obyvatel Ukrajiny se odvíjí od toho, která všechna území se do něj započítávají. Nicméně se odhaduje, že na Ukrajině v současné době žije mezi 42 a 45 miliony obyvatel. Většina obyvatel jsou Ukrajinci a hlavním náboženstvím na Ukrajině je pravoslavné křesťanství. Nejpočetnější menšinami jsou pak obyvatelé okolních zemí, především Rusové, ale i Rumuni či Bulhaři.

Na Ukrajině jakožto v pravoslavné zemi se křesťanské svátky slaví podle juliánského kalendáře. Vánoce se tak slaví až po našem Novém roce, přesněji od 6. do 19. ledna. Štědrý den připadá na 7. ledna. Stejně tak ukrajinské Velikonoce se většinou slaví o týden později než katolické.

KULTURA

Ukrajinská kultura je položena na křesťanských základech – silnou převahu má pravoslavná církev, ale přítomný je i vliv řeckého katolicismu. Západ země je pak ovlivněn i kulturou židovské menšiny. Z hlediska lidových tradic je pro Ukrajinu typická např. práce s textiliemi, z nichž se vyrábí tradiční kroje. Ty se pak nosí při různých svátcích, během nichž se tančí tradiční tance a zpívají lidové písně. Tyto tradice, za komunismu potlačované, se od začátku 90. let začínají postupně vracet.

Ukrajina byla vždy silně ovlivněna kulturami okolních zemí – kulturou polskou na západě, muslimskou na jihu a především pak kulturou ruskou. Země zažila mnoho snah o rusifikaci místních obyvatel, ale i díky období národního obrození v 19. století se jí podařilo těmto tendencím vzdorovat. Národní obrození také dalo světu nejvýznamnější ukrajinské umělce –

básníky Tarase Ševčenko a Ivana Franka. Kromě nich z Ukrajiny pochází známý avantgardní skladatel Mykola Lysenko, sochař Olexandr Porfyrovych Archypenko či herečka Milla Jovovichová a také mnoho umělců, kteří se dnes řadí spíše k Rusku – např. Nikolaj Vasiljevič Gogol nebo Sergej Prokofjev.

JAZYK

Úředním jazykem Ukrajiny je ukrajinština, která patří mezi východoslovanské jazyky a pro zápis používá cyrilici (často nesprávně nazývanou azbukou). Na Ukrajině není problém domluvit se rusky. S angličtinou je to v tomto směru horší, nicméně obecně platí, že čím větší město a čím mladší lidé, tím větší šance, že s angličtinou uspějete. Při troše dobré vůle a s pomocí rukou a nohou se však lze na základních věcech domluvit i česky.

Základní slovíčka a fráze:

Dobrý den – добрий день (dobryj deň)

Na shledanou – до побачення (dopobačennja)

Děkuji – спасибі (spasybi)

Prosim – будь ласка (bud' laska)

Dobré, pěkně – добре, хорошо (dobre, chorošo)

Ano – да (da)

Ne – немає (nemaje)

Kde je – де (de)

Kolik – скільки (skiljky)

TURISMUS

Ukrajina je údajně cílem až 20 milionů turistů ročně. Lákat je může zejména exotičnost a do jisté míry i divokost země v porovnání se státy v západní Evropě. Zároveň je pro cizince přitažlivý i fakt, že Ukrajina patří mezi levné destinace. Západ země se svými Karpaty nabízí širokou škálu možností pro pěší turistiku. Lákadlem jsou i krásná města. Lvov svými uličkami a rynky připomíná středoevropská města, Kyjev je zase metropole se vším všudy – najdete zde honosné pravoslavné kláštery, malebnou ulici Andrejevský Spusk či bulvár Kresčatik vedoucí až na známý Majdan Nezaležnosti. Po znovuootevření oblasti kolem jaderné elektrárny v Černobylu se rovněž rozšířila poptávka po organizovaných zájezdech do města Pripjat' a jeho okolí. Přímořské letovisko Oděsa pak vábí turisty na své krásné pláže a rušný noční život.

GEOGRAFIE

Ukrajina je po Ruské federaci druhou největší zemí Evropy. Díky její rozlehlosti můžeme na Ukrajině najít vysoké hory, úrodné stepy i roviny s údolími velkých řek. Na jihozápadě země se nachází ukrajinské Karpaty s nejvyšším vrcholem Hoverlou (2.061 m n. m.). Oblast je oblíbená díky své krásné přírodě i relativně malé vzdálenosti od ČR a je destinací pro řady českých turistů. Ve střední a východní Ukrajině se pak nachází rovinatá krajina, kterou protéká nejdelší řeka Ukrajiny Dněpr. Ten přitéká z Běloruska a protéká Kyjevem či Dněpropetrovskem směrem na jih, kde se vlévá do Černého moře. To je se svými plážemi velkým turistickým lákadlem pro návštěvníky Ukrajiny, Oděsa je pak střediskem této oblasti. Jih země je typický rozsáhlými stepy. Samostatnou kapitolou z hlediska geografie je poloostrov Krym, který kromě krásných pláží nabízí i Krymské hory, které sahají až do výšky přes 1.500 m n. m. Na Ukrajině je o hodinu více než v ČR (CET+1) a stejně jako u nás zde probíhá změna času.

/psáno před válkou/ <https://www.cestujlevne.com/>

AZYL NA HLUBOKÉ PO 80. LETECH OPĚT NAŠLI BĚŽENCI Z UKRAJINY...

28. 2. jsem se dověděla, že Hluboká, jako jedno z prvních českých měst, přijala ukrajinské běžence. Okamžitě mi to vyvolalo vzpomínku na mou prarabku Annu Chrapkovou, rozenou Příbylovou, hlubockou rodačku. Listuji v rodinných pamětech, které sepsala její dcera MUDr. Anna Janoušková, rozená Chrapková, má milovaná 92letá teta.

Její tatínek Ing. Mykola Chrapko se narodil 7. 4. 1892 v Havrilovce, oblast Romny. Vystudoval Učitelství ústav. Byl to velký ukrajinský vlastenec a angažoval se ve vlasteneckém boji za svobodnou Ukrajinu. Ukrajina byla krátce (1917 – 1919) samostatná, nezavlaďl však klid zbraní, situace se neustále dramaticky měnila, a nakonec bolševik dosáhl toho, že se stala součástí SSSR (pozn. autorky: nelze v krátkosti popsat situaci na Ukrajině v té době, pokud chce být čtenář alespoň částečně poučen, lze dohledat na wikipedii). Mykola Chrapko byl v bojích těžce zraněn, k doléčení byl poslán do sanatoria pro důstojníky na Krym a odtud – dosud nedolčený – emigroval do Turecka, pak přes Bulharsko na Nansenův pas do Československa. Živil se, jak se dalo, pracoval i jako umývač nádobí v Bulharsku či Turecku.

Po příchodu do ČSR byl přijat na Ukrajinskou hospodářskou akademii v Československu se sídlem v Poděbradech, kde studoval v letech 1922–1927. V r. 1927 obhájil diplomovou práci a skončil s titulem Ing. Po skončení studia získal místo u firmy Lanna, jež prováděla regulaci Vltavy do Budějovic. Stavěli i jez a most na Hluboké. Tam se na sokolských šibřinkách zakoukal do Anny Příbylové, hlubocké rodačky. Vzal se v roce 1929. V roce 1931 se jim narodila dcera Anna. V roce 1931 naplno propukla hospodářská krize. Mykola Chrapko přišel o práci a jediná možnost byla přijmout místo učitele na Podkarpatské Rusi. Tak se rodina stěhovala do Sevluse (nyní Vinohradiv) a v roce 1938 do Rachova. Odtud znovu po stejné trase jako Mykola před 20 lety po vypuknutí 2. světové války utíkala celá rodina opět do Čech na Hlubokou.

MUDr. Anna Janoušková vzpomíná:

„Jednou – o Vánocích 1939 – jsme navštívili Abošovy. MUDr. Aboš byl místní lékař. Tam se poprvé začalo hovořit o našem odjezdu. A maminka začala chystat, co si s sebou vezmeme, až budeme odjíždět. Ale náš plánovaný odjezd se nečekaně rychle změnil v útěk.

14. března 1939 vyhlásilo Slovensko samostatný Slovenský štát s heslem „Češi do Prahy peši“, a tím oddělilo Podkarpatsko, vlastně už Zakarpatskou Ukrajinu, od zbytku republiky. Ta ale trvala už jen jeden den. 15. března vtrhli Němci do Čech a Moravy z několika směrů a Hitler na Pražském hradě vyhlásil Protektorát Čechy a Morava. A Podkarpatsko začali obsazovat Maďari. Už jsme nemohli odcestovat vlakem přes Slovensko a poslat si vlakem i všechny své věci, protože Slovensko uzavřelo hranice. Narychlo se sháněla jiná možnost odjezdu a nakonec jsme (podle dokumentů to bylo 16. března) odjeli otevřeným nákladním autem. Každý dospělý mohl vzít jen jeden kufr, maminka narychlo přebalovala, aby vzala to nejnnutnější. Mně dali rodiče jen kufříček s panenkami a šatičkami pro ně. Auto nás nakládalo postupně, po stranách seděly ženy na úzkých lavičkách, děti na klíně, kufry dílem pod nohama, dílem na nich seděly děti, ve středu stáli namačkaní muži a mládež. Jeli jsme navečer, byl velký mráz a spousta sněhu, cesty zaváté, nákladák přetížený, jel pomalu, takže nedlouhá cesta k hraničnímu přejezdu s Rumunskem do Velkého Bočkova trvala několik hodin. Naštěstí Rumunsko bylo členem Malé dohody, byl to spojenecký stát. Hraniční přechod byl uprostřed řeky Tisy. Byla tam na mostě troje vysoká vrata, jedna na bývalé československé straně, jedna na rumunské a nejvyšší střední vrata, která mohli otevřít jen úředníci českoslovenští a rumunští společně. Přijeli jsme tam časně ráno, rumunský pan guvernér právě vstával a pak snídal a my jsme celí zmrzlí čekali, až přijde a spolu s tím naším otevře hranici. Pak se začala ozývat střelba. Docela blízko, a v naší skupině začala vznikat panika, že nás Maďari postřílí. Ale nic se nestalo, pan guvernér i ten náš úředník nám společně otevřeli a vypustili nás.

Ve Velkém Bočkově to se složením obyvatelstva nebylo o mnoho odlišné od toho podkarpatského. Nákladní auta odjela a muži začali shánět nová, která by nás popovezla dál. Rumuni k nám byli nesmírně laskaví a vstřícní, rozebrali si nás po rodinách do svých domovů, naše rodinka se dostala k báječným lidem, kteří nám ustlali na své jediné posteli a sami si ustlali na zemi. Spali jsme všichni tři na jedné posteli. A pak jsme se přesunovali – celý náš transport – od města k městu. Nejdéle jsme se zdrželi v Džimbolii, asi tři dny, protože se tam jedné paní po cestě narodilo dítě. Tenkrát jsem začala pátrat, jak se vlastně děti narodí, protože mě kdosi ujišťoval, že holčičku přinesla vrána a já jsem znala i vrány, i velikost miminek, a tak hloupá už jsem nebyla.

A navíc mi to neřekla maminka, ta mi řekla, že mi to vysvětlí, až budu větší. V Džimbolii jsme bydlili u jedné rodiny, která měla už větší dcery a s jednou z nich mě maminka pustila na procházku. Tatka byl někde shánět další nákladák. Vrátily jsme se brzy, ale tatka přišel před námi a tenkrát strašně na maminku křičel, jak je nezodpovědná, že neví, kde jsem, že auto může pro nás přijet kdykoli. Tak rozčileného jsem ho ještě nikdy neviděla. No, dobře to dopadlo, ale chudák maminka byla z toho celá špatná. Pak jsme přešli do Jugoslávie, tam už byla doprava lepší. Jugoslávci byli také skvělí. V Zářebeu jsme ve vlaku dost dlouho čekali na odjezd a místní lidé nám do okýnek podávali na dlouhých vidlicích na rožnění pečená kuřecí stehna, chleby, uzeniny i vodu. V Rumunsku, a hlavně v Jugoslávii už bylo tepleji. Také Jugoslávie byla spojencem ČSR v Malé dohodě. Nevím, kdo byli Srbové a kdo Chorvati, přátelští byli všichni. Nikdy nezapomenu na jejich srdečnost a pohostinnost a z jejich vzájemného nepřátelství mě bolí srdce.

A pak jsme vlakem přijeli do bývalého Rakouska, od r. 1938 ovšem už do Velkoněmecké říše. Na kterémsi nádraží většího města nás vysypali z vlaku a nechali nás dlouhé hodiny čekat na studeném nástupišti. Posedávali jsme na kufrech a lavičkách, odejít do města něco si koupit jsme nesměli. Moc si z toho nepamatuji, měla jsem vysokou horečku. Jen vím, že nám po několika hodinách přinesli velký hrnec nějakého „Eintopfu“, půjčili nám lžice a jedli jsme všichni z jednoho hrnce.

Po mnoha hodinách nám přistavili ten „náš“ vlak a konečně jsme přes Budějovice dojeli na Hlubokou. Byli jsme na cestách déle než dva týdny.

Teta Růža Eremiášová nás uvítala s otevřenou náručí, trochu si s maminkou pobřečely, a pak nás ubytovala v zadních dvou místnostech domu. Hned mě uložili do postele a zahájili jsme další etapu života, už v protektorátu Böhmen und Mähren.

Z prvních dnů na Hluboké si skoro na nic nevzpomínám, měla jsem spalničky a prospala jsem je. Když mi klesly teploty, a ještě jsem ležela, nosila mi maminka sladové tyčinky od Čtvrtečků, byly o něco málo tlustší než tužka a asi tak 8 cm dlouhé, chutnaly jako karamel. Asi za dva týdny už jsem vstala a šla poprvé do školy. Bylo jaro, ptáci, slunce, jarní vůně a já jsem byla úplně šťastná. Nastoupila jsem do druhé třídy obecné dívčí školy, kde tehdy učil pan řídící Václav Hořejší. To byl starší pán, laskavý a skvělý pedagog. Myslím, že ocenil, že umím dobře česky číst a chválil mě, jen mi trpělivě opravoval přízvuk. Nedávala jsem ho totiž na předložky, nýbrž na další slovo. Také spolužačky mi říkaly, že divně mluvím, nevím, v čem to bylo. Ale nijak mě nešikanovaly, ve třídě byla i moje prázdninová kamarádka Maruška Sellnerová, Jiřinka Chvátalová, kterou už jsem také znala, protože naše maminky byly bývalé kamarádky, i některé jiné známé holčičky. Moc ráda jsem měla Rezinku Jandovou,

kteřá byla tichá a mírná a moc hodná (což jí zůstalo, ani se neprovdala, aby se mohla starat o svou nemocnou maminku). Byla tam i vzorná Drahůška Zelenková, bydlila někde až u hlubockého „plzeňského nádraží“. Byla vyšší a trochu zavalitější než ostatní děti, seděla dost vzadu. O přestávce si způsobně rozbalila svačinu, čistý látkový ubrousek položila na lavici a svačila – obvykle housku s šunkou, což byla i před válkou neobvyklá pochoutka, proto si to pamatuji. Na tělocvik moc šikovná nebyla, snad nikdy jsem ji neviděla běhat, ale byla hodná a dobře se učila. A Jaruška Píchů (nebo Pýchů), měli pekařství v Podskalí, kde také bydleli, domeček byl vlhký, zadní stěnou téměř přiléhal ke skále. Teď už tam žádné domky nestojí. Také s námi chodila Máňa Kůzlů, dcera stavitele, který měl vilu na cestě vedoucí dolů od hřbitova k hlavní ulici. Později tam vedle ní přibyla

ještě jedna, Kůzlůvi měli dvě dcerky, ještě Růžu, která byla o rok starší, tak aby měla každá vlastní dům.

Do hlubocké školy chodily děti z Munic, Zahájí i ze Zámostí, kde u cesty k Hosínu stála (a dodnes stojí) nejméně 2 km za posledním záměstským stavením samota – snad hájovna – a i odtud k nám do třídy chodila jedna holčička. Sama, po silnici, v kteroukoli dobu a za jakéhokoli počasí. Cesta jí určitě trvala víc než hodinu.

Na Hluboké jsme žili od března 1939 do prosince 1940, v zimě 39/40 ještě v Zámostí 218 u Eremiášů. Pak jsme se přestěhovali do domku dědečka a babičky v Zahradní ulici č. 87, kde jsme před válkou trávili každé prázdniny.“

Eva Kaiserová

V Rachově Chrapkovým zůstal nevelký majetek, především nábytek, peřiny, ložní prádlo. V létě 1939 bylo umožněno českým státním příslušníkům si majetek odvézt. Odjela pro něj tetička Chrapková, byla Češka, strýce by jako Ukrajince zatkl. Dr. Abiš, ten, který pomáhal s rychlým odjezdem na jaře, pak pomáhal tetě zařizovat záležitosti s maďarskými úřady. Převoz dopadl po mnohých peripetích šťastně.

V roce 1941 získal Ing. Chrapko práci v Praze a rodina se za ním mohla přestěhovat. Pro odsunutí z pohraničí a z Podkarpatské Rusi, byla uměle zřizována místa na různých úřadech. Mykola Chrapko pracoval na statistickém úřadě, ze mzdy se ale moc žít nedalo. V roce 1942 byl dán do předčasného důchodu. Přivydělával si publikováním článků na Ukrajinské svobodné univerzitě. Publikoval svoje sociologické a psychologické výzkumy, kterými se na Podkarpatsku vedle učení intenzivně zabýval. Zbytek války rodina prožila v relativním klidu v Praze. Až do leteckého útoku na Prahu v únoru 1945. Šlo o první větší nálet, kterému byla Praha ve druhé světové válce vystavena. Mykola Chrapko při útoku zahynul.

Několikrát se teta zmínila, že to snad pro něj i pro celou rodinu bylo dobře. Kdoví, co by s ním jako ukrajinským nacionalistou, emigrantem, po válce udělali Sověti. Z historie víme, že lidi s podobnými názory původem ze zemí, jež připadly SSSR, zcela bez milosti odvěkli do gulagů na Sibiř.

Tetička s malou Aničkou to neměla po válce jednoduché, byla to ale statečná ženská a měla štěstí, že hlubocká rodina držela pohromadě a pomáhala vdově, jak jen bylo možné. Anička nakonec splnila přání svého otce a vystudovala medicínu, dětské lékařství, později se specializovala na imunologii a alergologii.

Teta velmi prožívá současnou situaci. Říká, že oni měli vlastně v roce 1939 štěstí, utíkali za rodinou, dnešní uprchlíci utíkají do neznáma.

Konzum je Konsum – družstevní prodejna u kapličky v Zámostí (před ní stojí děda Eremiáš, dítě je můj malý táta, odhaduji rok 1923, teta o něm píše ve vzpomínce resp. popisu, co kde bylo).

Starý most mezi Podskalím a Zámostí

Ing. Mykola Chrapko, Anička (MUDr. Anna Janoušková), které tatínek říkal Kusinka, což prý znamená ukrajinsky či rusínsky pusinka, Anna Chrapková (leden 1945)

JAZZ-COM BUDE JAKO KAŽDÉ LÉTO S DĚTMI NA HLUBOKÉ MLUVIT ANGLICKY...

ANGLIČTINA PRO DĚTI A TEENAGERY, PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR – VE STOPÁCH SLAVNÝCH DETEKTIVŮ

11. – 15. července 2022 Hluboká nad Vltavou

Pestrý program plný aktivit v angličtině bude zajištěn za každého počasí uvnitř i venku, říká Michaela Krausová, zakladatelka vzdělávacího a jazykového centra jazz-com na Hluboké. Děti si společně užijí dobrodružné výlety po Hluboké i jejím okolí, hry a soutěže v angličtině, stopování v parku, zahradní piknik, tajný výlet, a mohou se těšit i na tvořivou dílnu, velkou táborovou výzvu v terénu a přípravu překvapení pro rodiče na závěr tábora. Nejstarší skupina se i tento rok pustí do samostatného projektu spojeného s orientací v terénu. Využije moderní techniku a připraví trasy se stanovišti v parku nejen pro obě mladší

skupiny, ale i pro návštěvníky Hluboké. Samozřejmě plně v angličtině. Zkušenosti pro realizaci projektu čerpají děti i během školního roku na sobotních celodenních táborech. Pro skupiny mladších angličtinářů již připravili krátké filmy, stezku po zajímavých místech Hluboké s úkoly, nebo únikovou hru.

Letošní léto bude ve jménu slavných detektivů, se kterými procestujeme nejen Hlubokou, ale podíváme se díky nim do celého světa. Celý týden s námi stráví sedmnáctiletá Texasanka Amie Crockett, se kterou jsou děti v kontaktu celý rok díky videohovorům a zprávám. Příležitost být celý tábor v kontaktu s rodilou mluvčí, která je dětem věkově blízko, jim dá možnost přirozeně mluvit anglicky. Děti zjistí, k čemu je dobré mluvit anglicky a oblíbí i ji, protože díky praxi zjistí, že angličtina není jen školní předmět v rozvrhu. Zjistí něco o běžném životě v děti a teenagerů v Americe a mohou ho srovnat s naším životním stylem.

Atmosféru anglického tábora z loňského léta můžete nasát <https://www.facebook.com/anglictinahluboka/>, nebo můžete mrknout na skvělé filmy z loňského léta Hluboká Castle, Ještě kafe I., Ještě kafe II.

Na podzim chystáme pokračování sobotních celodenních táborů. Během školního roku mohou děti navázat na prázdninovou angličtinu a připravit se s námi k úspěšnému složení dětských Cambridge zkoušek YLE Starters, Movers a Flyers a nově i PET a KET. První letošní zkoušky budou děti skládat v květnu. Věříme, že děti ocení společné dny plné akce a zážitků ještě více, než v předchozích letech. Těšíme se na společné dny s celým týmem lektorek.

<https://www.jazz-com.cz/letni-tabor-anglictiny-hluboka-nad-vltavou/>

Inzerce

Firma **Lignumcz** se sídlem v Zálužicích (6km od Zlivi) hledá kolegy do týmu .

MONTÁŽNÍK zimních zahrad

- vyučen
- manuální zručnost
- možnost HPP/OSVČ
- řidičský průkaz B
- volné pátky

TECHNIK, KONSTRUKTÉR zimních zahrad

- technické myšlení
- možnost HPP/OSVČ
- práce na PC
- zkušenosti s CAD výhodou
- zaškolení
- služební telefon

tel. 777 316 788

LIGNUM^{CZ}

vanc@lignumcz.cz

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell typu Araukana a Dark Shell typu Maranska. Stáří 16 – 20 týdnů, cena 199 – 245 Kč/ks

Prodej: 20. dubna 2022

Hluboká n/Vlt. – u vlak. nádraží poblíž SOŠ elektrotech. – 15.35 hod.

Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky. Info: Po – Pá 9.00 – 16.00 hod.,
tel. 601 576 270, 728 605 840,
www.drubezcervenyhradek.cz

Výkup STARÝCH peřin 606 514 445

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY PALIV od 1. 4. do 31. 5. 2022

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

04
DUBEN 2022PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

1.4.
pátek
+
2.4.
sobota

ZNÁMÍ, NEZNÁMÍ

Komédie o tom, že i ti, které dobře známe, pro nás můžou být naprostými cizinci. Stačí, když se během jednoho večera jen tak pro zábavu rozhodnou sdílet všechny zprávy a hovory ze svých mobilů.

komedie (ČR, SR), 95 minut **D** **12+**8.4.
pátek

MORBIUS

Doktor Morbius trpí vzácnou a smrtelnou krvní chorobou. S úmyslem zachránit druhé, kterým hrozí stejný osud, se Michael rozhodne k zoufalé riskantnímu činu. Zdánlivý úspěch přinese lék, který je však dost možná nebezpečnější než sama smrtelná choroba, neboť promění léčitele v lovce.

komedie (USA), 108 minut **D** **12+**9.4.
sobota

FANTASTICKÁ ZVÍŘATA: BRUMBÁLOVA TAJEMSTVÍ

Albus Brumbál ví, že mocný temný kouzelník Gellert Grindelwald je na cestě převzít moc nad kouzelnickým světem. Protože není schopen ho zastavit sám, pověří magizoologa Mloka Scamandera, aby vedl neohrožený tým kouzelníků, čarodějek a jednoho mudlovského pekaře na nebezpečnou misi, kde potkají stará i nová fantastická zvířata...

fantasy (USA), 143 minut **D**15.4.
pátek

VYŠEHRAD: FYLM

Od chvíle, kdy jsme Julia Lavického (Jakub Štáfek) viděli naposledy (ano, bylo to tehdy, když „prodal“ zápas, ale zapomněl na to, a dal krásný gól), uběhl více než rok. Lavi je, jak by řekl jeho agent Jarda (Jakub Prachař), pořád stejný dement, ale začalo se mu konečně dařit. A to jak ve fotbalovém, tak v osobním životě. S Vyšehradem postoupil do druhé ligy, kde vede tabulku střelců...

komedie/sportovní (ČR), 103 minut **D** **15+**16.4.
sobota

SRDCE NA DLANI

Komédie od tvůrců hitu ŽENY V BĚHU. Lásky se na věk nebo na místo neohlíží. Nikdy nevíme, kdy a kde nás potká. Můžeme se zamilovat ve školce, v důchodu, na ulici, v parku. Kdykoliv a kdekoliv.

komedie (ČR), 95 minut **D**22.4.
pátek
+
23.4.
sobota

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 2.

Komédie Po čem muži touží 2 je volným pokračováním divácky nejúspěšnějšího českého snímku roku 2018. Film je opět humorným pohledem na střet mužského a ženského světa a hledání jejich vzájemného porozumění, které může jednoho i druhého dovadit k šílenství.

komedie (ČR), 95 minut **D**29.4.
pátek

PANSTVÍ DOWTON: NOVÁ ÉRA

Ve volném pokračování slavného seriálu a úspěšného filmu Panství Downton se z bábiciny skříně vyvalí kostlivec v podobě dávného románu s jedním francouzským šlechticem, který má nečekané důsledky pro celou rodinu Crawleyových a jejich služebnictvo.

drama/historický (Anglie), 119 minut **T** **12+**30.4.
sobota

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Spisovatelé Karlu Šejnhoovi (Zdeněk Svěrák) už psaní nejde jako dřív. Nedokončené povídky se mu hromadí v hlavě a jejich postavy vylézají na denní světlo a dožadují se, aby autor pokračoval v ději. Všichni něco chtějí. Fotograf Matěj chce získat nedobytnou magistru z lékárny, pan Bohumil prosí, aby udělal zázrak, automechanik Bakalář by chtěl být léčitelem. Komédie s prvky magického realismu servíruje univerzální otázky lidského života s nadsázkou a humorem. Scénář filmu Jana Svěráka vznikl na motivy oblíbených povídek Zdeňka Svěráka.

komedie (ČR), 99 minut **D**

KC Panorama bude do odvolání poskytovat ukrajinským maminkám a dětem bezplatný vstup na všechna filmová a kulturní představení.

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

3.4.
neděle

JEŽEK SONIC 2.

Modrý superrychlý ježek Sonic patří k největším videoherním legendám. A protože před dvěma lety zazářil i na filmovém plátně, vrací se do kin s dalším dobrodružstvím. V patách má znovu svého neúnavného pronásledovatele, Doktora Robotníka, ale také věčně našťavaného ježuru Knucklese.

pohádka/komedie (USA), 110 minut **D**10.4.
neděle

ЧОРТІВНЯ (ЧЕРТОВИНЫ) ВХІД ВІЛЬНИЙ! ВСТУП ЗДАРМА!

Двох незграбних диявола Попелася та Ухеласа послає у світ правитель пекла Люципер, щоб протягом місяця привести у світ одну грішну душу, інакше вони опиняться в пекельній темниці на сто років. Тоді їм буде прощено, що під час очищення пекла вони змусили одну грішну душу втекти назад у світ. У світі це відразу подобається Угеласу і Попеласю, але їхнє завдання спокусити людей на зло з самого початку не виходить. Замість того, щоб спокушати людей до гріха, вони ненавмисно допомагають їм. Переодягнувшись у наречених, вони потрапляють на ферму і, здається, нарешті досягають успіху. Розрахований фермер хоче видати заміж свою дочку Ганічку за роздурного поміщика Копиту. Проте Ганічка любить бідного нареченого Яна, якого не бажася її жадібний батько. Правитель пекла забороняє Попеласю та Угеласу допомагати Яну та Ганічці, якщо вони коли-небудь захочуть повернутися до пекла. Вони роблять ставку з ними, тож нехай перевірять, чи двоє закоханих встоять перед спокусами світу, і доведуть, що їхнє кохання сильніше...

pohádka v ukrajinštině (ČR), 101 minut

17.4.
neděle

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2.

Příběh napraveného loupežníka Karaby, opustili tvůrci ve chvíli, kdy každá pohádka končí. Zlo bylo potrestáno, dobro zvítězilo a s ním i láska Aničky a Jakuba. A po letech... Z Jakuba je král, z Aničky královna a rodina se rozrostla o zvědavou princeznu Johanku.

pohádka (ČR), 100 minut **D**

DALŠÍ UDÁLOSTI

6.4.
středa

KONCERT: VELKÝ DECHOVÝ ORCHESTR ČESKÉ BUDĚJOVICE

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA
Vstupné dobrovolné. Dirigent: Vít Zuzák.12.4.
úterý

KONCERT: ŽÁCI PĚVECKÉHO ODDĚLENÍ ZUŠ SINFONIE HLUBOKÁ A ZUŠ Z Č. KRUMLOVA

začátek v 17.00 hodin, sál AJG v Hluboké nad Vltavou
Vstupné dobrovolné.13.4.
středa

VZDĚLÁVACÍ POŘAD: SENIOR BEZ NEHOD

začátek v 14.00 hodin, sál KC PANORAMA
Vzdělávací pořad nejen pro seniory, jak se správně orientovat během dopravní situace. Vstupné ZDARMA.21.4.
čtvrtek

KONCERT: RUDY LINKA - ONE MAN SHOW

začátek v 19.00 hodin
sál KC PANORAMA27.4.
středa

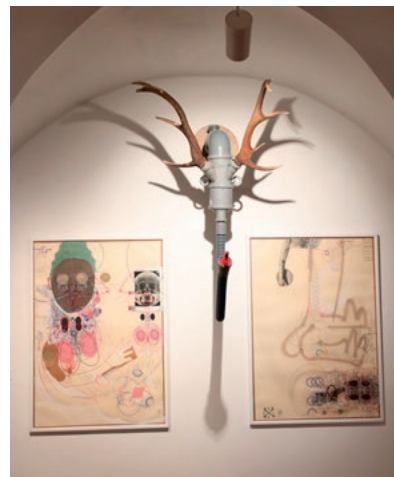
CESTOPIS: VŠECHNY KRÁSY BRAZÍLIE

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA
Vydejte se s námi do páté největší země světa. Vstupné ZDARMA.**T** české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 letPředprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

Veronika Holcová (*1973, Praha) patří k výrazným umělcům střední generace. Na pražské Akademii výtvarných umění prošla respektovanými ateliéry Jitky Svobodové, Bedřicha Dlouhého, Vladimíra Kokolii a Vladimíra Skrepla. Již od devadesátých let 20. století poutala pozornost tvorbou vymykající se tehdejší standardní výtvarné produkci. Na kulturní scéně se pohybuje od roku 1994, kdy byla účastna četných skupinových i sólových výstav v České republice i v zahraničí. Je zastoupena ve významných státních i soukromých sbírkách.

Luboš Plný (*1961, Česká Lípa) náleží k výrazným autorům, kteří jsou stále mnohem známější v zahraničí než v České republice. Je autodidaktem,

který je asociován s fenoménem Art brut, i když on sám se vůči němu oprávněně vymezuje. Jeho díla se nacházejí v prestižních zahraničních galeriích (např. Centre Pompidou) a je zastupován francouzskou Galerie Christian Berst. Legendou se stal především v okamžiku, kdy poté, co nebyl přijat ke studiu na pražskou Akademii výtvarných umění, začal zde pracovat jako model. Touto jednou z nejoriginálnějších, po šest let trvající performancí, se natrvalo zapsal do dějin umění. České prostředí jej výrazněji začalo vnímat především v souvislosti s 57. biennale v Benátkách, kdy byl jako jediný český umělec zařazen do mezinárodní expozice Viva Arte Viva!

VÝSTAVA MIRKO HANÁKA V ZÁMKU OHRADA

Na letošní sezónu připravilo NZM Ohrada mimořádnou výstavu „Mirko Hanák – malíř a ilustrátor“. Její význam spočívá v tom, že obrazy tohoto světoznámého výtvarníka, od jehož narození uplynulo v loňském roce 100 let, nebyly až na malé výjimky téměř půl století nikde vystavovány. Starší a střední generaci je Mirko Hanák velmi dobře znám. Utkvěl nám v paměti z pořadů ostravské televize „Lovy beze zbraní“, jeho ilustrace ozdobily bezpočet oblíbených knih. Namátkou lze jmenovat například tituly „Admirál na Dyji“, „Stříbrný lipan“ a „Vuř se směje“ od Jaromíra Tomečka, „Šelmy hledají domov“ Vladimíra Pazourka, „Rybařící na Modré zátocce“ a „Potulný lovec“ Karla Nového, „Bažantníci“ Jana Vrby a další. I ten, komu jméno Mirko Hanák nic neříká, si určitě vybaví některou z jím ilustrovaných knih, jakmile spatří jeho poetické, s lehkostí a jistotou načrtnuté vzdušné akvarely.

Osud dopřál Mirko Hanákovi jen 50 let života, který ale byl vyplněn pilnou prací a plným využitím mimořádného výtvarného talentu.

Na výstavě spatří návštěvníci 46 originálů autorových akvarelů, většinou ilustrací ke knihám o přírodě. Kolekci výtvarných děl doplní výběr publikací s ilustracemi Mirko Hanáka a několik osobních předmětů spojených s životem a tvorbou tohoto jedinečného umělce. Výstava se koná od 1. dubna do 20. července 2022. Všechny na ni srdečně zveme.

Miroslav Čeněk, Marie Voldřichová

NADAČNÍ GALERIE NAGA

Výstava 30 portrétů – autor Milan Knížák/ nadační galerie NAGA /Hluboká nad Vltavou/ zahájení vernisáží 1. dubna od 17.00 hodin/ bez přítomnosti autora/organizuje Samuel Saudek/ prodejní výstava trvající v období dubna a května.

Nadační galerie NAGA v Hluboké nad Vltavou prezentuje unikátní cyklus 30 obrazů prof. Milana Knížáka. Obrazový cyklus představuje 30 portrétů osobností, které svým působením ovlivnily světovou vědu, umění, filozofii nebo politiku. Jednotlivé portréty jsou doplněny o autorův osobní komentář.

„V souboru portrétů jsou lidé, kteří mi utkvěli v paměti buď v dobrém či ve zlém, jsou pro mne něčím významní, symbolizují určitý typ, epochu, zlom.“

Měl jsem k dispozici jen jejich drobné a neperfektní fotografie, většinou nevím, jakou měli barvu vlasů, očí už vůbec ne. Přiřazoval jsem jim barvy a atributy tak, jak jsem to cítil, když jsem je začal malovat.“

Velikonoční téma v Galerii NAGA připomene tvorba paní Jany Pulcové z Hluboké – betlémy s velikonoční tematikou můžete vidět **od 4. – 22. dubna**.

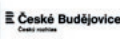
Výstava
Mirko Hanák
– malíř a ilustrátor

**1. 4. 2022
– 20. 7. 2022**

NZM, zámek Ohrada, Hluboká nad Vltavou

KNÍŽECÍ DVŮR

Probíhající výstava
26. března – 28. dubna –
Camera obscura

KULTURNÍ SEZONA NA HLUBOKÉ V ROCE 2022

Letos opět potěšíme hlubocké i přespolní širokou nabídkou kulturních akcí. První velkou akcí jsou oblíbené a charitativní Velikonoce na Hluboké, startující 16. 4. Poté Vás pozveme na Lodě na vltavské vodě a Zahájení sezóny na Karlově Hrádku, které proběhnou 30. dubna. Začátek června patří Charitativnímu koncertu pro Kryštofa Kolodzeje a sobota 18. 6. pak Pivovarské sešlosti pod taktovkou Pivovaru Hluboká. K dobré náladě a pohodě určitě přispějí večerní Sobotní koncerty na náměstí, letos opět od půlky června až do půlky září, čeká nás celkem 12 koncertů. Tradiční a oblíbené myslivecké slavnosti nabídnou bohatý program na loveckém zámku Ohrada 25. 6.

Během letních prázdnin se můžete těšit na nedělní koncerty v rámci Muziky pod lípou od 10.30 hodin před Pivovarem Hluboká a na letní kino na hlubockém náměstí.

Již 66. ročník Hudebního léta na Hluboké - Hudební festival Hluboká - se rozezvучí 29. 7. v prostorách jízdárny Alšovy jihočeské galerie zahajovacím koncertem hudebního seskupení 4TET. „Alenka v říši divů“ v podání Kulturní společnosti Alta se tentokrát bude odehrávat v Kulturním centru Panorama od 13. července. Kulturní program se chystá také na Karlově Hrádku – sledujte www.karluv-hradek.cz. Na podzim nás čekají již tradiční zářijové Slavnosti vína a Mezinárodní filmový festival Voda, moře, oceány a říjnové Rybářské slavnosti. Pro milovníky starých vozů se chystá opět Concours d'Elegance. Pro milovníky sportu zase Hlubocké sportovní hry. Poslední sobotu v září nás čeká akce Poslední míle a návštěva vždy pohodových chlapíků z Harley Davidson klub Praha. Další započatou tradicí je Svatohubertská mše. Mezi zimní akce patří tradiční adventní trh a Andělská Hluboká.

O všech akcích Vás budeme včas informovat zde v Hlubockém zpravodaji, na FB profilu města Hluboká, v Infocentru Hluboká, mobilním rozhlasem a na webových stránkách města v kalendáři akcí.

Děkují všem organizátorům za jejich výdrž a invenci, všem našim občanům za zájem a podporu a návštěvníkům města za pohodové chování. Přejeme Vám kulturní sezonu na Hluboké plnou nezapomenutelných zážitků

Komise CR a kultury Jindřich Soukal

III. NÁRODNÍ POUŤ ZA HOSPICE

sobota 30. dubna 2022

Zveme na jihočeské mariánské poutní místo LOMEC u Vodňan -
pout' za Boží pomoc, ochranu a požehnání pro hospice v ČR.
Podpořte hospicové dílo svojí účastí!

hlavní celebrant:

mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D., pomocný biskup pražský

- 11:30 přednáška: Poslání hospiců v dnešním světě
(MUDr. M. Svatošová, PhD. Mgr. R. Huneš, MBA)
- 13:00 poutní mše svatá
- stánky s publikacemi a výrobky s hospicovou tematikou

www.asociacehospicu.cz

ZIMA NAŠÍ FOTBALOVÉ PŘÍPRAVKY

Ačkoliv nás fotbal baví do takové míry, že jej chceme hrát pořád, přicházejí i období, která nás vyženou z trávníku stadionu. Jedním z těchto období je právě i zima. Neznamená to však, že bychom zimu strávili doma za pecí, to v žádném případě.

Naši hráči zimu tráví aktivně v tělocvičně základní školy a nově i ve zbrusu nové Všesportovní hale Hluboká. Díky nepřestávající snaze se podařilo získat i více termínů, kdy můžeme trénovat.

Z oblasti zimních soutěží:

Hráči starší přípravky (2011) se již tradičně zapojili do série turnajů Jihočeské Zimní halové Ligy, která se odehrává v Třeboni. Avšak ani hráči mladší přípravky (2013) nelenili a odehráli všechny turnaje Jihočeské Zimní halové ligy ve Starých Hodějovicích. Naši nejmenší fotbalisté pak dokázali postavit dva týmy a s velkým nadšením pak odehrát sérii turnajů 3+0 pro fotbalisty (2015) a 3+1 pro fotbalisty (2014).

Jsme velmi rádi, že všichni naši svěřenci dávají do fotbalu téměř vše a tím možná budují novou generaci nejlepších fotbalistů. Abychom však byli schopni pracovat s nadáním a elánem, který našim fotbalistům vůbec nechybí, je zapotřebí zvyšovat i vzdělání a dovednosti našich trenérů. Proto jsme rádi, že jsou také aktivní a využívají vzdělávacích seminářů, které pořádá FAČR.

Petr Řehoř

Pojď hrát

FOTBAL!!!

TJ Hluboká nad Vltavou

Pořádá nábor mladých fotbalistů

Ročník 2011 a mladší

Na fotbalovém stadionu TJ Hluboká n. Vlt.
Každé úterý a čtvrtek od 16:30

Na holky a kluky se těší kvalifikovaní trenéři:

Milan Jedlička – 724 607 947
Martin Hronek – 723 374 314
Petr Řehoř – 606 644 537

VALNÁ HROMADA SOKOLA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU VOLILA NOVÉ VEDENÍ

ČESKÁ OBEC
SOKOLSKÁ

160
1862-2022

NAŠE MÍSTE
VEDEME ČECHY K POHYBU
A SPOLEČNÉ AKTIVITĚ

Valná hromada Sokola Hluboká zvolila starostou jednoty Davida Štastného. Ten shromážděným sokolům shrnul dosavadní činnosti jednoty, dokončené projekty a představil vize a plány pro nadcházející období. Hlavním cílem jednoty je vytvářet podmínky pro sport nejen aktivním sportovcům, ale i široké veřejnosti. V dalších letech tak chce nově vybudovat veřejnou zónu pro sport a odpočinek na Hůrce, či obnovit workoutové hřiště na pěší stezce v Zámostí.

Tělocvičná jednota Sokol Hluboká nad Vltavou volila ve středu 9. 3. na valné hromadě nové vedení. Při volbě členů výboru obhájil post starosty sokolské jednoty bratr David Štastný, předseda baseballového a softballového klubu Sokol Hluboká.

Sokol Hluboká nad Vltavou provozuje ve městě Sokolovnu se dvěma sály na cvičení a prostorem mateřského centra, 5hektarový sportovně relaxační areál (největší svého druhu v České republice), půlkilometrovou ferratu nad hladinou Vltavy mezi obcemi Hluboká n. Vlt. a Purkarec, nebo bike park v místní části Zámostí.

Starosta Sokola David Štastný představil na setkání vizi a plány dalšího růstu tělovýchovné jednoty, které byly schváleny stávajícím výborem. Vedle systematického rozvoje jednotlivých sportovních oddílů, je to i pokračování v rekonstrukci Sokolovny. „Za obrovské pomoci města Hluboká nad Vltavou a Jihočeského kraje se nám podařilo udělat novou fasádu, zrenovovat okna, opravit elektroinstalaci, kompletně zrekonstruovat mateřské centrum, vybudovat nové rozvody topení, nové sprchy pro mateřské centrum a dospělé sportovce či nové osvětlení. Čeká nás ještě oprava střechy proti zatékání,“ zároveň však David Štastný upozorňuje, že vzhledem k současné situaci, kdy nelze předvídat vývoj ekonomiky ani to, zda bude možné čerpat na jednotlivé projekty dotace, budou tyto aktivity závislé na případné podpoře města, kraje či Národní sportovní agentury.

V současnosti Sokol Hluboká sdružuje 12 oddílů: baseball & softball (a to hned 12 kategorií), plážový volejbal, stolní tenis, basketball, FiLi – aerobic, rytmika, tanec, kondiční cvičení a bosu core, zdravý pohyb, mateřské centrum a všestranné cvičení pro děti 3–6 let. Nově byly založeny oddíly yoga, bikeři a lezení pro malé děti.

V duchu sokolské myšlenky vede jednota k pohybu a společné aktivitě nejen poloprofesionální a rekreační sportovce, ale i širokou veřejnost a každoročně se snaží o rozšíření svých řad.

„V následujícím období připravujeme realizaci multifunkčního sportoviště Hůrka pro veřejnost. Bude zde např. workoutové, parkourové, ale i psí hřiště, víceúčelové sportoviště, stolní tenis a dětské hřiště. Na oblíbené pěší stezce v Zámostí obnovíme workoutové cvičiště a naplánována je i výstavba volejbalových kurtů v oblasti sportovně relaxačního areálu Hluboká,“ představil na valné hromadě konkrétní plány rozvoje místní sokolské jednoty David Štastný.

David Štastný

www.sokol-hluboka.cz; www.arenal-hluboka.cz

HLUBOKÁ BASEBALL & SOFTBALL CLUB Z. S.

STARTUJE BASEBALLOVÁ EXTRALIGA. SOKOL HLUBOKÁ BUDE OBHAJOVAT ČTVRTÉ MÍSTO!

Soupeřem v zahajovací sérii bude v sobotu 2. dubna pětinasobný mistr ČR Technika Brno, která se po roce vrací do nejvyšší soutěže.

O prvním dubnovém víkendu startuje baseballová Extraliga. Hráči Sokola Hluboká se vloni stali největším překvapením soutěže a jako nováček se probíjeli mezi čtyři nejlepší celky desetičlenné Extraligy!

Do letošního ročníku, v němž bude nejvyšší soutěž hrát jen osm týmů, tak Sokol vstupuje se zkušenostmi z FINAL FOUR, ale i hráčskými posilami. Šéfem klubu je staronový starosta Sokola Hluboká, hráčská legenda a čerstvý čtyřicátník David Štátný, hlavním trenérem velezkušený Zdeněk Josefus.

„My jsme vloni vletěli do extraligy po šestnáctileté pauze, dařilo se nám v základní části, ale v nadstavbové TOP SIX i FINAL FOUR už jsme v těžkých zápasech sem tam zaplatili nováčkovskou daň. Letos už budou mít prakticky všichni naši hráči za sebou extraligové zkušenosti, a jsem rád, že můžeme opět stavět na našich odchovancích. To je vždy ta nejlepší motivace pro naše nadějné hráče v žákovských a juniorských

kategoriích, když vidí, že poctivá práce se vyplácí a že se mohou dostat až na samou špičku našeho krásného sportu,“ soudí předseda klubu a bývalý reprezentační nadhazovač David Štátný, který zve všechny diváky na tribuny sportovně-relaxačního areálu na Hluboké na letošní extraligovou premiéru. První domácí nadhoz uvidí diváci v sobotu 2. dubna v pravé poledne.

Zpět k loňské úspěšné sezóně, kdy statistiky ovládli mezi pálkaři Martin Mužík, mezi nadhazovači Jan Novák, mazácké výkony podával mezi seniory i v reprezentaci do 23 let Matěj Vlach. K vynikajícím výkonům se vloni rozehráli hlubočtí odchovanci Vasil Zhupanin, zkušený ranař Martin Macháček, Standa Hejný, v poli Kamil Miranda, Martin Klimovič, Pepe Novák, Jan Líkař, Michal Soukup a další. V patnácti okusil Extraligu catcher Lukáš Jelínek a o rok starší byl Michal Malát. Ze zahraničních hráčů k oporám – Australanu Billy Parsonsovi a Novozélandanu Jimmy Boycemu – přichází jako hrající trenér pětaticetiletý Australan Scott Mulhearn, který v minulých sezónách patřil v dresu Kotlářky Praha k nejvýraznějším osobnostem Extraligy a nahradil amerického srdcaře Wesley Roemera, který jediný ze Sokola po loňském čtvrtém místě odešel. Dalším příchozím z Kotlářky je třicátník Petr Síla a z prvoligového Miners Kladno zamířil do sportovního areálu pod hlubočtím zámek tříadvacetiletý Patrik Scheifert.

„Základem toho, že jsme vloni, jako úplný nováček ukázali sportovní potenciál hned na startu soutěže, tkvěl ve vynikající zimní přípravě. Hráči na sobě dobrovolně pracovali a jen koronavirová opatření komplikovala lepší kolektivní souhru. Letos už se zimní příprava blížila normálu, ale na tréninku individuálních dovedností a fyzicky stavíme i letos. Kluci si vloni ověřili, že v těch opravdu těžkých utkáních rozhodují absolutní maličkosti, jeden dobrý odpal zlomí zápas. Proto jsme hodně pracovali hlavně na zlepšení pátky i taktiky v poli a dalších herních i mentálních dovednostech. Letošní systém o osmi týmech namísto deseti je těžší, už v základní části nenajdete slabšího soupeře, nebudou lehké zápasy, všichni budou chtít alespoň do TOP 6, stejně jako my, takže Extraliga bude napínavá od prvního do posledního nadhozu. Vloni jsme jako nováček neměli co ztratit, letos už jsme v pozici loňské štiky Extraligy a obhajujeme čtvrté místo. Věřím, že se letos dostaneme do TOP 6 a doufám i v obhajobu pozice v první čtyřce,“ soudí hlavní trenér Zdeněk Josefus. Tomu budou jako vloni pomáhat trenér pro pole Michal Kapr, mentorem nadhazovačů je reprezentant Jan Novák a novým hrajícím trenérem, který se zaměří hlavně na pátku, je Scott Mulhearn.

V základní části extraligy, kterou startuje Sokol v sobotu 2. dubna od 12. hodin doma s pětinasobným mistrem ČR Technikou Brno, se utká každý s každým třikrát o účast v TOP 6. V TOP 6 hraje opět každý s každým třikrát a první čtyři pak v semifinálové skupině na tři výhry. Finále CZECH SERIES se hraje na čtyři vítězná utkání a mistra Extraligy bychom měli znát nejpozději 28. srpna. Sedmý a osmý tým základní části pak hrají nadstavbu s nejlepšími čtyřmi celky První ligy.

Sokol Hluboká je společně s Třebíčí Nuclears jediným zástupcem „venkovských“ týmů, dále už mají v soutěži účast jenom velká města. Tři zástupce má Brno – Hrochy, Techniku a loňské vicemistry Draky, dva týmy má Praha – Eagles a Tempo, a Ostravu reprezentují loňští mistři Arrows Ostrava.

První dvě extraligová utkání Sokola Hluboká se hrají v sobotu 2. dubna ve 12. a 15. hodin a třetí v Brně na Technice v neděli 3. dubna od 13. hodin. Hlubočtí utkání jsou dostupná na webu Sokola Hluboká www.baseball-hluboka.cz živě s komentářem Jana Koláře a Milana Maříka, či play-by-play na tv.baseball.cz.

David Štátný, předseda klubu

ROUŠKOVÉ VELIKONOCE

Výtvarnice Jana Pulcová nás potěší velikonočním tématem svých prací – tentokrát se zajímavým detailem. Ke své tvorbě letos využila odložené textilní roušky, které nás provázely první vlnou covidu. Roušky – samozřejmě vyprané a nažehlené – tak konečně našly své uplatnění, které potěší, a anděličkům i betlémům vysloveně sluší. V galerii NAGA na Masarykově ulici tak můžete najít inspiraci a k tradici se postavit hravým stylem...

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

JEŽEK NOSÍ KABÁT S BODLINAMI

Ježek osídluje krajinu od nížin až k horským pásmům. Jeho život spočívá v noční aktivitě, kdy se vydává na lov především bezobratlých živočichů. S chutí se pustí i do uhynulých obratlovců. Dovede ulovit ještěrku, nebo některého z hadů. Poradí si také s jedovatou zmijí. Není imunní proti jejímu jedu, ale při lovu si počíná obezřetně a nenechá se uštknout. Se zmijí vede souboj, při kterém ji většinou unaví a pak jí zakousne a usmrtí. Při požírání se jedovatým váčkům raději vyhne.

Pokud narazí na hnízdo s vejci, tak je zkonzumuje. Ovšem musí se jednat o menší vajíčka.

V dětských knížkách je zobrazován, jak si napichuje na bodliny jablka, ale ve skutečnosti ježci ovoce nikterak nevyhledávají. V zahradách se ježci mohou objevit, ale nebudou sbírat ovoce, zaměří se na drobné slimáky a různý hmyz. Za hmyzem podnikají výpravy na silnice, kde na teplém povrchu usedá hmyz. Bohužel mnoho ježků zde přijde o život, protože skončí pod koly projíždějících aut.

Ježek patří k zimním spáčům. Do zimního spánku upadá obvykle při poklesu nočních teplot někdy v říjnu nebo až v listopadu. Před ulehnutím si vybuduje kulovité hnízdo z listů a suché trávy, kam se zavrtá a stočí do klubíčka. K umístění hnízda si vybere i kořeny stromů, nebo vyvrácený pařez, aby byl částečně chráněn. Někdy může využít i mělké nory od divokých králíků.

Krátce po jarním probuzení dochází mezi ježky k námluvám. Proto také někteří samci mezi sebou bojují o přízeň samičky. Před samotným pářením nastává mezi partnery obřad, kdy sameček stále

pronásleduje samičku. Různě ji podlézá, honí a samička jej kouše. Po chvíli se uklidní a dovolí samci kopulaci. Pomocí podkožních svalů zatáhne bodlinatou kůží na zádech dopředu a zpřístupní vnější pohlavní orgány.

Samice je březí 31 – 35 dnů a potom rodí v teple vystlaném hnízdě pod křovím, nebo pod hromadou kamení 2 až 10 mláďat. Nově narozená mláďata jsou slepá, růžově zbarvená. Mají tuhé bodliny, které jsou ponořeny v kůži. Po několika hodinách od narození teprve pronikají špičky ostnů na povrch. Asi po deseti dnech se mláďatům otevírají oči. Samice kojí mláďata 4 – 6 týdnů. Po třech týdnech již následují matku a společně sbírají v okolí potravu. Mláďata zůstávají se samicí až do podzimu.

Snímky samice s mláďaty jsem pořídil na zahradě u souseda, pod hranicí složeného dřeva. V hnízdě měla 3

mláďata. V noci svá mláďata přenesla na jiné místo.

U nás žijí dva druhy ježků. Je to ježek západní a ježek východní. Ježek západní dosahuje délky okolo 30 cm. Je zbarven tmavohnědě, a jeho ostny v klidu směřují dozadu. Svým uspořádáním působí uhlazeně. Na rozdíl od ježka východního, který je o málo menší, a jeho ostny jsou mnohem světlejší a rozcuchané.

Kdybychom chtěli spočítat všechny ostny ježka západního, tak dojdeme k číslu 7 až 8 tisíc. U příbuzného ježka východního je jich asi o tisíc méně. Způsob života obou ježků je prakticky stejný.

Text a foto: Jaromír Zumr

Foto: Jaromír Zumr